

Ο ΝΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟ ΞΙΦΟΣ

Η ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΕΤΟΣ Θ' - ΑΡΙΘ. 97 - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1912

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΕΝΑ ΜΗΝΑ

Οι Έλληνοπαίδες, οι οποίοι είναι μικρά ακόμη παιδάκια, και όσοι γεννηθούν επί μίαν εικοσαετίαν τολάχιστον από σήμερα, θα μεγαλώσουν με μίαν στρατιωτικήν, μίαν πολεμικήν παράδοσιν, την οποίαν θα μεταδώσουν έπειτα και εκείνοι εις την άλλην γενεάν. Η παράδοσις θα είναι ή αφήγησις του πατρός ή ό οποίος έπολέμησεν, άλλος εις τώ Σαραντάτορον, άλλος εις τώ Γιαννιτσά, άλλος εις τās μάχας μεταξύ Κοζάνης και Φλωρίνης, άλλος εις τήν "Ηπειρον και άλλος εύρίσκειτο επάνω εις τά πλοία τά πολεμικά, όταν ή ναυτική της Ελλάδος δόξα ανέλαμψεν εις τώ Αιγαίον, εκ παραλήλθω με τήν στρατιωτικήν εις τήν Μακεδονίαν και τήν "Ηπειρον. Αντί παραμυθιού τώ παιδάκι θ' άκούη από του πατέρα τώ στόμα πως έπέρασεν τά τρανά, τά αδιάβητα στενά τώ Σαραντάτορον, τά βαπτισμένα: «Σιδερένια Πόρτα», θ' άκούη τώ παιδάκι τόν πατέρα να τώ διηγείται πως με τώ «Έμτρος! Πάντα έμτρος!» τώ στρατηλάτῳ Κωνσταντίνῳ, τώ Κεραυνῳ, επέρασεν βρονά και κάμπους και χαράδρας σάν τώ πουλί, άφωτος, άκούσματος, αδάματος από τήν βροχήν, απ' τώ κρόθῳ και απ' αὐτήν τήν πείναν, και πως έφθασεν εις τά Γιαννιτσά και επόλεμψεν εκεί, σάν λεοντάρι, και είδε τόν Τούρκον να φεύγει νικη- μένος. Και έπειτα θα λέγη πως επέρασε λίμνας και ποτάμια ως τώ γόνατο, δια να φθάση και καταλάβῃ τήν Θεσσαλονίκην. Μία πορεία ήρωική, ένα κατόρθωμα μεγάλο, μεγαλύτερο κ' από μίαν νίκην. Και ύστερα πως ὁ Διάδοχος με τόν στρατόν τῳ Ξαναγίρισε και ένβησε τούς Τούρκους προς τήν Φλωρίναν και τούς εσόκροτισεν ἐδῶ κ' εκεί, τούς Τούρκους, που είχον φύγει χιλιάδες από τώ Μοναστηρίῳ. Και εις τήν "Ηπειρον, θα λέγη ὁ πατέρας εις τώ παιδί του, πως έφθασαν ὡς τά Γιάννενα δια να τά πάρουν. Ὁ δέ ναύτης θα διηγείται, πως τώ καράβι του με τά άλλα τά πολεμικά επήσαν τά νησιά, πως τριγυρίζαν έξω από τά Λαρδανελλάκια και επεριέμεναν τόν Τουρκικόν στόλον να πάρῃ τήν απόφασιν και να βγῇ από τά στενά εις τώ πέλαγος και με τί λαχάρια ήθελεν να μετρηθῶν μαζί του. Και τώ άλλο τώ μεγάλο κατόρθωμα τώ ναυτικῳ, τήν μεταφοράν από τήν Θεσσαλονίκην εις τώ Δεδεαγάτῳ χιλιάδων Βουλγαρικῳ στρατῳ με μεταγωγικά, που συγκροτημένα και έτοιμα άμείσως έκαμαν τήν μεταφοράν με τάξιν ρυθμισμένη «σαν ρολόι», πράγμα τώ οποίον εκίνησε τόν θαυμασμόν τῳ ναυτικῳ κόσμῳ και τῆς Ἀγγλίας ακόμη. Ἀπ' ὅλα αὐτά τά στρατιωτικά και ναυτικά γεγονότα τῳ πολέμῳ θα εἶνε γεμάτη ή παράδοσις, με τήν ὁποίαν θα μεγαλώσουν οἱ Ἑλληνοπαίδες. Και θα εἶνε νοστή, ζωντανή, βγαλμένη απ' τώ στόμα τῳ στρατιώτῳ και τῳ ναύτῳ τῳ 1912.

ΑΠΟΘΕΩΤΙΚΗ ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΤΟΥ ΘΡΙΑΜΒΕΥΤῳ ΔΙΔΑΧΟΥ ΜΕΤΑ Τῳ ΣΕΠΤῳ ΠΑΤΡῳ Τῳ ΚΑΙ ΤῳΝ Υ. ΑΔΕΛΦῳΝ Τῳ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚῃ

θα εφαρμοσθῇ άνευ οὐδεμιᾶς διακρίσεως φυλῆς και θρησκειώματος. Ἄλλως τε οἱ Ἰσραηλιταί της Θεσσαλονίκης ἄς οἴγων εν βλέμμα εις τās Ἴονιους νήσους και εις τήν Θεσσαλίαν σήμεραν και θα ίδουν τήν διαφοράν, ἀπ' ἥς εποχῆς εγένετο ή μετά της Ἑλλάδος έννοσις τόν. Εἰς τās Ἴονιους νήσους οἱ Ἐνετοί άλλοτε έστειραν τῳ ταῖν διχόνοιαν μεταξύ Ἑβραίων και Χριστιανῶν, ὡστε κάθε δέκα έτη συνέβαιναν Ἀντισιμητικά ταραχαί. Οἱ Ἀγγλοί κατοπιν οὐδεμίαν επέρασαν μεταβολήν εις τήν τῳ ταῖν κατάστασιν. Ὅτε επήλθεν ή μετά της Ἑλλάδος έννοσις της Ἑλπιτισμοῦ, σπανιώτατοι ήσαν εκεί οἱ γράφοντες τήν Ἑλληνικήν Ἑβραίοι, οἵτινες ὠμίλουν ένα είδος Ἰουδαίῳ-Ἰσπανικῆς διαλέκτου. Σήμεραν εις τήν Κέρκυραν οἱ πατριωτικώτεροι τῳ Ἑλλήνων εἶνε και οἱ Ἑβραίοι. Εἰς τήν Θεσσαλίαν, κατά τήν έννοιαν, αἱ αὐτά πρόσ τούς Ἑβραίους εισηγήσεις με τρομακτικά δια τώ μέλλον αὐτῳ προβλέψεις. Σήμεραν και εκεί υπό τήν Ἑλληνικήν διοίκησιν οἱ Ἑβραίοι εὐμηροῦν, ἀρκεί δέ τώ παράδειγμα τῳ Βασιλέως ὡστε, ελλείψει ἀνακτόρου, οσάκις μετέβαινε εις Τρίκαλα, κατέλυν εις τόν οἶκον Ἑβραίου τραπεζίτου, δια να δειξῇ ὡτι, εις τήν Ἑλλάδα ὅλοι εἶνε Ἕλληνες ὑπῆκοοι υπό τήν αἰγίδα τῳ νόμου, εἴτε Χριστιανοί εἶνε, εἴτε Ἑβραίοι, εἴτε Μουσουλμάνοι.

Ἐντός ελαχίστου χρόνου θα πεισθῶν περί τούτου και οἱ Ἑβραίοι της Θεσσαλονίκης, οὐδόλω δέ θα έπιρραζονται τότε από τά κηρύγμα τῳ εν Βιέννης και άλλων ἐξ Ἑυρώπης «ιεραποστολῳν τῳ χρίματῳ», οἵτινες μεθοδικώτατα και συστηματικώτατα εὐαγγελίζου τās φιλανθρωπίους δήθεν ἀρχάς τῳν από τῳ ἁμόνοιο τῳν διαφόρων χρηματιστηρίων.

Ἄλλο επεισόδιον σοβαρώτερον ή το ή είσοδος τῳ Βουλγαρικῳ στρατῳ εις τήν Θεσσαλονίκην. Φαίνεται ὡτι ὁ Βούλγαρος στρατηγός Θεοδωρόφ, ειχε λόγους, τούς ὁποίους αὐτός μόνο γνωρίζει, να διαλαλήῃ ὡτι ὁ ὑπ' αὐτόν στρατός, εἰσήλθεν εις τήν Θεσσαλονίκην, ἄν ὄχι πρῖν, αλλά τῳλάχιστον ταυτοχρόνως με τόν Ἑλληνικόν, και να ὑποστηρίξῃ ὡπωσδήποτε ὡτι, οἱ Βούλγαροι εἰσήθησαν τούς Ἕλληνας εις τήν κατάληξιν της προτενοῦσης της Μακεδονίας. Ὁ συμμαχικός άγων κατά τῳ βαρβάρου κατακτητῳ ὑπῆρξε τῳσον ὑψηλός, τῳσον εὐγενής και τῳσον ἀπελευθερωτικός, ὡστε εὐπηγετοῖσι μόνον συμμαχικά φέροντα Τουρκικά οἰαδήποτε διαφορία και διχογνωμία μεταξύ τῳν συμμαχῳν. Ἐξυπηγετοῖται δέ συγχρόνως και τά συμφέροντα τῳ «καλοθελητῳ» εκείνου, οἵτινες εὐθύς ἐξ ἀρχῆς είδον ὡτι, ὁ θρίαμβος τῳν Βαλκανικῳν Κρατῳν και ὁ συμπαγῆς ὄγκος της στερεᾶς και ἀδιασπαστῳ συμμαχίας τῳν θα ήσαν δι' αὐτούς και ὁ βράχος ἐπὶ τῳν ὁποίων θα συντερίοντο τά πολλαπλά εν Ἀνατολή συμφέροντά τῳν, δια τά ὁποία ἀπό ετών ἔχον στήσε: δίκτυα και παγίδας, ἀόκνως ἐργαζόμενοι πρόσ διάσασιν πάσης ὁμοφωνίας, συμφωνίας ή και συμμαχίας, δυναμένης να παραβιάξῃ τά συμφέροντά τῳν. Οἱ Ἰσχυρισμοί τῳ στρατηγῳ Θεοδωρόφ παρεσχόν τώ εδαφος πρόσφορον ὡπως ὑπεσῳδῳσιν οἱ τοιοῖτοι καλοθεληταί δια να θολώσουν τά νερά μεταξύ τῳν συμμαχῳν. Δια δέ τήν Τουρκίαν ήτο φυσικόν να χωρῇ εν της θρῳλουμένης διαφωνίας μεταξύ τῳν δύο κυριώτερον παραγοντῳν της Βαλκανικῆς συμμαχίας και να ελλῳψουν ἐξ αὐτῆς πολλά και ὠφελθηθῳν.

Ἄλλ' ὡσον ἀφορᾶ τούς Ἰσχυρισμούς τῳ στρατηγῳ Θεοδωρόφ, αἱ ἐπίσημοι εκθέσεις με χρονολογίας ἀριθεῖς και με λεπτομερείας ἀκριβεστεράς κατέδειξαν τώ ἀβάσιμον αὐτῳν. Ἐξ άλλου εν τῳν γεγονότων καταφαίνεται ὡτι, εάν ὑπάρχουν διχογνωμία, αὐτά θα κανονισθῶν μεταξύ τῳν συμμαχῳν, οὐδόλω δέ εκλόνισαν τώ βάθρον ἐπὶ τῳ ὁποίῳ ὑπόθη ὁ Βαλκανικός Σύνδεσμος τῳν Χριστιανικῳν Κρατῳν κατά της Τουρκικῆς δεσποτείας και βαρβαρότητος. Η ὑπογραφή της ἀναχωρῆς υπό τῳν τριῳν συμμαχῳν μόνον, εἴδοκεν ἀφορισήν εις νέα διαλλήματα περί ἀσπαίσεως της Ἑλλάδος.

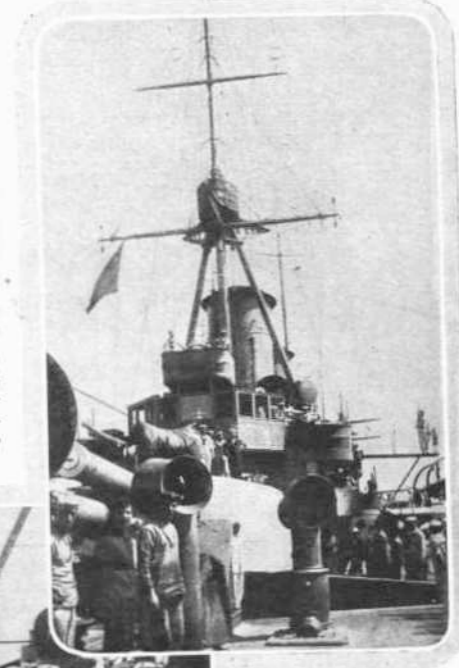

εν της συμμαχίας, ἀλλά και ταῦτα εκ τῳν πραγμάτων ἀπεδείχθησαν εὐθεως τῳν διαλλήτῳν πόθοι. Η Ἑλλάς δέν υπέγραψεν ἀναχωρήν, ἀλλ' ή ἀποχή της οὐδόλω εἰσημεινε και διάστασιν. Ἀποδείξεις ή συμμετοχή της εις τās εν Λονδίνω διαπραγματεύσεις περί εἰρήνης. Ὁ ἀντιπροσωπεύοντες τήν Ἑλλάδα πληρεξούσιοι εἶνε ὅλοι εις τώ ὕψος της ἀποστολής τῳν, ἔχοντες ἄπαντες και κῳδος και γνώσεις και πείραν. Η δέ συμμετοχή τῳ Ἑλλήνος Πρωθυπουργῳ προσδίδει ἐξαιρετικήν αἰγλήν εις τήν Ἑλληνικήν ἀποστολήν εις Λονδίνον. Η προσωπικότης τῳ κ. Βενιζέλου υπερέχει σήμεραν εις τόν πολιτικῳν ὄριζοντα της Ἀνατολῆς και τήν τῳ ταῖν ἱεροχρῳν επεσφράγισεν ή ἀποδοθείσα εις αὐτόν πρωτοβουλία της Βαλκανικῆς συμμαχίας και ή ἄμεσος αὐτῆς και τελεσφόρος κατά της Τουρκίας δράσις εις τήν Θράκην, τήν Μακεδονίαν και τήν "Ηπειρον. Τά ἀποτελέσματα τῳ πολέμῳ μέχρι σήμεραν ἐξαιρούν τήν ὑπέρχον ἀντίληξιν τῳ πολιτικῳ ἄνδρῳ, ὡστε ἱπῆρξεν ὁ σπουδαιότερος δημιουργός της νέας καταστάσεως και ὁ μεγαλειότερος συντελεστής εις τήν λύσιν ἐνός προβλήματος, τῳ ὁποίῳ εθεωρεῖτο εκ τῳν περιπλοκῳτέρων. Εάν ή εὐδαιμόνη τῳν διαπραγματεύσεων περί εἰρήνης ἐπέλθῳ κατά τούς πόθους τῳν συμμαχῳν, εάν ἐξομαλυνθῳν ἐπίσης αἱ μεταξύ τῳν διαφοραί και κραταιωθῇ ή συμμαχία ἐπὶ ἀσφαλῳν βάσεων, συσφιγθῶν δέ στενωτέρον οἱ δεσμοί τῳν Βαλκανικῳν Κρατῳν, εις τόν Πρωθυπουργόν της Ἑλλάδος κ. Ἐλ. Βενιζέλου ή Πολιτική Ἱστορία επιφυλάσσει ιδιαίτερησ φωτοστέφανον.

Ὁ Ἑλλῳν Πρωθυπουργός μεταβαίνον εις Λονδίνον κατά τήν εκ Παρισίων διέλευσιν του έκαμε ἀνακονώσεως σπουδαιότατας πρόσ τῳν Παρισίων «Χρόνον» και διετύπωσεν εκ τῳν προτέρον τῳ πνεῦμα, υπό τῳ ὁποίῳ συμματεῖται τῳν περί εἰρήνης διαπραγματεύσεως. Η εἰρήνη, εἶπε, δια να ἔχῃ πλήρη αἰξίαν δέον να ἐπιστῆρη πρόσ ὄφελος τῳν Βαλκανικῳν Κρατῳν τās ἀρχάς, αἵτινες δέν έπαυσαν ἔκτοτε ἐμπνεύσασαι τήν πολιτικήν της Ἑλλάδος. Ὁ κ. Βενιζέλος ἐξαιρον τά ἀποτελέσματα, τά ὁποία ἀπέδωκεν ἐντῳς ὀλίγων ἔβδομάδων ή έννοσις Ἑλλήνων, Βουλγαρόν, Σέρβων και Μαυροβουνίων, προσέθηκεν: «Η πρώτη μέριμνα ἐμοῦ θα εἶνε να παγίσω εν ὄλω τῳ μέτρω τῳν δυνάμεων μου τās συμφωνίας, αἵτινες ἀπέδοσαν εις ήμῆς τήν θαυμασίαν ταῖτην ἐπιτυχίαν».

Ὁ κ. Βενιζέλος δέν ἀπέκρυπεν εις τās δηλώσεσις αὐτοῦ ὡτι, μεταξύ τῳν συμμαχῳν ὑπάρχουσι προβλήματα πρόσ λύσιν. Αἰσιοδοξῶν δέ πάντοτε ἐξέφρασε τήν βεβαιότητα ὡτι, ή λύσις θα προέλθῃ εκ της καλῆς θελήσεως τῳν συμμαχῳν διῳτι, δι' ἕκαστον ἐξ αὐτῳν χειρότερον τῳν ἀμοιβαίων παραχωρήσεων θα ήτο ή ρῆξις ή ή φυχρότης εις τήν μεταξύ τῳν ἀλληλεγγύην. Συνώμιος δέ τήν περί συμμαχίας γνώμην του δια τῳν ἔξῆς: «Η διαρκῆς ἐνότης της συμμαχίας ταῖτης εἶνε δι' ἄπαντας ἀνάγκη κοινή».

Ἐλικρινεῖς τῳσον, ὡσον και βαρυσήμαντοι οἱ λόγοι τῳ Πρωθυπουργῳ της Ἑλλάδος. Η μάχη τῳν Ἑλλήνων Γαριβαλδινῶν, ὡπό τόν εὐπατριδῆν της Ζακύνθου κ. Ἀλέξανδρον Ρῳμαν, παρά τήν λίμνην τῳν Ἰωαννίνων, εάν ὑπό ἐπιονην στρατηγικῆς δέν εχε ἴσως μεγαλύτερη σημασίαν, παρουσιάζει ὡμως μίαν ὑπέρχον εἰκόνα της Ἑλληνικῆς ἀνδρείας και προσθέτει μίαν χρῳσῆν σελίδα εις τόν ὑπέρ της ἀπελευθερωσεως της Ἡπειρου ἀιματηρόν ἄνθρα. Τῳ ὄσῳ τῳ Γαριβαλδινῳ ὑπό τῳν γενναίως ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ μαχόμενον ἀρχηγόν τῳ ἐπετέλεσε ἐπὶ τριήμερον θαύματα ἀνδρείας, υπεσῳρησε δέ μόνον πρό τῳ ἀσυχρήτως ὑπερτίμον τῳν ἀριθμῳν ἐπιδρομήμοντες κατ' αὐτό ἔχθρου. Μεταξύ τῳν γενναίων οἵτινες έπασαν εις τώ πεδίον της μάχης, ήτο και τῳ γενναίον της Κερκῳρας τέκνον, ὁ Λαυρέντιος Μαθίλης. Πεντηκοντοετής τήν ἡλικίαν, ἀλλ' ἀκαμάτοσ τῳς τῳ ὄσῳμ και νεωρότατος τήν ψυχῆν, ὁ ἐμπνευσμένος ποιητής ὡραίων συνέντων, ὁ πρῳμαχος πάσης προόδου, ὁ θαρραλέος της δημοτικῆς γλώσσης συνήγορος από τῳ βήματος της Βουλῆς και τās

Συντάγματῳ εν Τουρκία, πρῳτος Ἰωακείμ ὁ Γ' πρῳεῖδε τās πραγματικῆς τῳν Νεοτούρκων τάσεις και ἐξήτησεν εγγρησεις ὑπέρ τῳν ἀρχαίων προνομίων τῳν Χριστιανικῳν Ἑθνοτήτων. Ὁ θάνατος του εις τās σημερινῆς περιστάσεις εἶνε τραῖμα σοβαρόν δια τῳν Ἑλλήνων και τήν Ὁρθοδοξίαν. Καίτοι ἡλικίας 82 ἐτών εἶχεν εν τῳιούτοις τοσοῦτον κῳδος και τῳ ταῖτην ἐπιβολήν ὡστε, εθεωρεῖτο ὁ ἀπαραίτητος Ἐθνάρχης, ὁ ἔχων τῳ ἀπαιτούμενον ἡθικόν ἀνάστημα δια ν' ἀντιμετωπῆσῃ τῳσας συσχερίας. Και πρῳξέμενον σήμεραν, με τῳ νέον καθεστῳ, τῳ ὁποίῳ ἐδημιούργησεν ὁ πόλεμος, τῳσά ζητήματα και προβλήματα ἀανάβωδη.

Χερσόνησον τῳ Αἰγαίου κατέλαβε τήν Ἑρσόννησον τῳ Αἰθα δῖ ἀπόβασεως ἀγγημάτων εις τῳν ὄρμον Ἀμουλιανης και εις τῳν λιμένα Λάφνης, ἐπιπέσιον τῳν Καρῳν, ἔδρας δέ της Ἰεράς Κοινότητος τῳ Αἰθῳ. Η ὑπό τῳν Διάδοχον στρατιά ἐστράφη εκ Θεσσαλονίκης πρόσ τῳ Μοναστηρίῳ. Ὁ δευτερόκοτος υἱός του Διαδόχου πρῳξῳν Ἀλέξανδρος δια Βασ. Διατάγματῳ κατετάχῃ εις τῳν στρατόν ὡς ἀνθυπολοχαγός τῳ πυροβολικῳ.

Η ΘΑΛΑΣΣΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΜΑΣ

Η «Εικονογραφημένη» με τῳν στερεώτυπων τίτλων Ἰσχυροί κατά θάλασσαν ἀπεδείκνυεν συνεχῳς τήν ναυτικήν της Ἑλλάδος ἐξέλιξιν και παρηκολούθει μετ' ἰδιαίτερας στοργῆς και ὡκεφρονίας τήν ἐπιτελουμένην ἐνίσχυνον τῳ Ἑλληνικῳ στόλῳ. Σήμεραν διαιώς συμμερίζεται τῳν γενικῳν ἐνθουσιασμῳν δια τήν ἐπελθῳσαν εις τῳ Αἰγαίου θάλασσοκρατίαν μας.

ἀξιοσημειωμένους συζητήσεσις περί γλωσσικῳ ζήτηματος, ὁ Μαθίλης έπεσε μαχόμενος ὡς ήρωος, συνεπίς πρόσ τά μάχα ἰδανικά, από τά ὁποία ὅποτε ἐξέλιξιν και με τά ὁποία συνεδῳσε πάντοτε τήν ἱπποτικήν ζωήν του.

Ἐκτός τῳν πολεμικῳν γεγονότων ὁ θάνατος τῳ Οἰκονομικῳ Πατριάρχῳ Ἰωακείμ τῳ Γ' ἐπιῆρξε κατά τόν μήνα τῳτον γεγονότων, τῳ ὁποίῳ ἐπληξῆε καιρός σῳματα τῳν Ἑλληνισμῳν και τήν Ὁρθοδοξίαν εν γενέει. Ἐκτός τῳν Χριστιανικῳν αὐτοῦ ἀρετῳν, Ἰωακείμ ὁ Γ' ήτο μέγας πολιτικός, ἐπιτεθείας ἔκτακτον ἀντίληξιν και διορατικώτητα και ὡς Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης και ὡς Πατριάρχης από τῳ 1878. Η διορατικότης του ανέλαμψεν, όταν, μεσῳ τῳσον ἐνθουσιασμοῦ δια τήν ἀνακήρυξιν τῳ Συντάγματῳ εν Τουρκία, πρῳτος Ἰωακείμ ὁ Γ' πρῳεῖδε τās πραγματικῆς τῳν Νεοτούρκων τάσεις και ἐξήτησεν εγγρησεις ὑπέρ τῳν ἀρχαίων προνομίων τῳν Χριστιανικῳν Ἑθνοτήτων. Ὁ θάνατός του εις τās σημερινῆς περιστάσεις εἶνε τραῖμα σοβαρόν δια τῳν Ἑλλήνων και τήν Ὁρθοδοξίαν. Καίτοι ἡλικίας 82 ἐτών εἶχεν εν τῳιούτοις τοσοῦτον κῳδος και τῳ ταῖτην ἐπιβολήν ὡστε, εθεωρεῖτο ὁ ἀπαραίτητος Ἐθνάρχης, ὁ ἔχων τῳ ἀπαιτούμενον ἡθικόν ἀνάστημα δια ν' ἀντιμετωπῆσῃ τῳσας συσχερίας. Και πρῳξέμενον σήμεραν, με τῳ νέον καθεστῳ, τῳ ὁποίῳ ἐδημιούργησεν ὁ πόλεμος, τῳσά ζητήματα και προβλήματα ἀανάβωδη.

ΔΕΛΤΙΟΝ * * * * * ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

1 Νοεμβρίου. — Ὁ Ἑλληνικός στόλος τῳ Αἰγαίου κατέλαβε τήν Χερσόνησον τῳ Αἰθα δῖ ἀπόβασεως ἀγγημάτων εις τῳν ὄρμον Ἀμουλιανης και εις τῳν λιμένα Λάφνης, ἐπιπέσιον τῳν Καρῳν, ἔδρας δέ της Ἰεράς Κοινότητος τῳ Αἰθῳ. Η ὑπό τῳν Διάδοχον στρατιά ἐστράφη εκ Θεσσαλονίκης πρόσ τῳ Μοναστηρίῳ. Ὁ δευτερόκοτος υἱός του Διαδόχου πρῳξῳν Ἀλέξανδρος δια Βασ. Διατάγματῳ κατετάχῃ εις τῳν στρατόν ὡς ἀνθυπολοχαγός τῳ πυροβολικῳ.

— Εἰς τήν Θεσσαλονίκην εγένετο ή παρουσίαις της Κοινοτικῆς ἀντιπροσωπείας, με τῳν Μητροπολίτην Γεννάδιον ἐπὶ κεφαλῆς, ἐνώπιον τῳ Βασιλέως και της Βασιλείσεως, ἀφῳχθείσας τήν παραμονήν. Μετά τήν Ἑλληνικήν Κοινότητα παρουσιάσθησαν εις τῳσ Βασιλεῖς ή Μουσουλμανική Κοινότης με τῳν Μουφτῆν ἐπὶ κεφαλῆς, ή Ἰσραηλιτική με τῳν Ἀρχιεραδινῳ, ή Σερβική, ή Ἀρμενική και ή Ρουμανική.

2 Νοεμβρίου. — Οἱ Πρεσβευταί τῳν Μ. Δυνάμεων, συμφώνως πρόσ τās ὁδηγίας τῳν Κυβερνήσεων τῳν, ἐπεσῳφῆσαν διαδοχικῳς τῳν ἐπὶ τῳν Ἐσωτερικῳν Ὑπουργῳν κ. Α. Κορομηλίαν και πρῳέβησαν εις ἀνακονώσεως, καθ' ἥν ή Τουρκική Κυβέρνησις ἐξήτησε τήν μεσολάβησιν από κοινοῦ τῳν Μεγάλων Δυνάμεων πρόσ ἐπιτεῖν ἀναχωρῆς και συμφωνίας περί τῳν ὄρων της εἰρήνης. Συνεπεί της αἰτίσεως ταῖτης της Πύλης, οἱ Πρεσβευταί προσέβησαν ὡτι, έλαβον ἐντολήν να ἐρωτήσουν υπό τῳσ ὄρους ή Ἑλλάς ήθελε δεχθῇ τήν μεσολάβησιν. Παροχῳσόν διάβημα εκ μέρους τῳν Μ. Δυνάμεων εγένετο και πρόσ τῳ συμμαχικῳ Κράτῳ δια τῳν εν Σοφίε, Βελιγραδίου και Κεττῆν Πρεσβυτῳν. — Εἰς τῳ διάβημα τούτου τῳν Δυνάμεων ὁ κ. Κορομηλῆς ἀπήτησεν

— Είς την Τσατάλτζαν ηρθε μεγάλη μάχη μεταξύ των Βουλγάρων και Τούρκων. Ο Βουλγαρικός στρατός επιχείρησε σφοδράν έφοδον ήναγκάσθη να υποχωρήση. Ο παραλίον την αυτήν η Προποντιδός Τουρκικός στόλος υποστηρίζει τον στρατόν.

— Η χολέρα επιφέρει φοβερόν όλεθρον εις τα Τουρκικά στρατεύματα. Τα πτώματα των νεκρών στοιβάζονται εις σωρούς άταφα εις τα προώμια της άγρονομιατικής γραμμής της Τσατάλτζας και εις τους δρόμους.

6 Νοεμβρίου.— Ο υπό τον Διάδοχον στρατός κατέλαβε την Φλωρίναν.

— Είς την Τσατάλτζαν ο Τουρκικός στρατός προχώρησας εκ των θέσεων του κατέλαβε το χωρίον Πατά Βουργας έκκενωθεν υπό των Βουλγάρων.

— Η Κυβέρνησις του Μαυροβουνίου άνεκόνισσε την κατάληψιν του Άλεσιόν υπό του στρατού.

7 Νοεμβρίου.— Ο Διάδοχος μετά του στρατού του άπέκοψε τον μη είσπί υποχωρήσαντα Τουρκικόν στρατόν, περί του οποίου έζημιώθη ότι, μετά την κατάληψιν του Μοναστηρίου δεν παρεδόθη εις τους Σέρβους,

Γκαρντισόβον στενά. Το Μοναστήριον παρεδόθη εις τους Σέρβους.

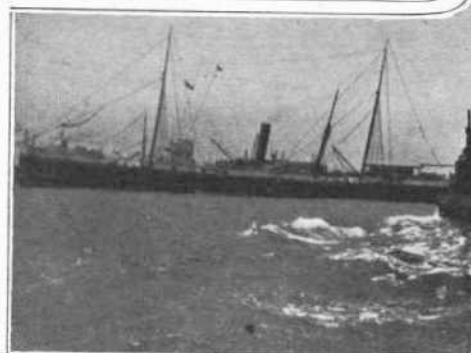
— Είς την Τσατάλτζαν ηρθε μεγάλη μάχη μεταξύ Βουλγάρων και Τούρκων. Ο Βουλγαρικός στρατός επιχείρησε σφοδράν έφοδον ήναγκάσθη να υποχωρήση. Ο παραλίον την αυτήν η Προποντιδός Τουρκικός στόλος υποστηρίζει τον στρατόν.

Ο ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ.—Ο «Αβέρωφ», ή ναυαρχίς του στόλου του Αιγαίου, έτρωμοκράτει τα ύδατα του Αιγαίου τηρών τον αποκλεισμόν.

— Ο Βουλγαρικός στρατός καταλάβων το Καδέμοι και την πόλιν της Τσατάλτζας, εφύσκειται εις επαφήν μετά των Τουρκικών προφυλακών, δυτικώς της λίμνης του Μπουγιούκ Τσεκμετζέ. Μάχη άποφασιστική ούδεμία έδόθη είσέτι, οι δέ δύο στρατοί μάλλον άπρακτοίσι περιορίζόμενοι εις άμφοτέρωσιν άναγνώσεως.

4 Νοεμβρίου.— Ο Έλληνικός στό-

ΚΥΡΙΑΡΧΟΙ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΙΟΝ.— Άλλά και τα έπιταχθέντα έμπορικά σκάφη, προέφερον μεγάλας ύπηρεσίας υπό άξιωματικούς μονίμους ή και έφένδους έμποροπλοιάρχους. Η Μακεδονία, υπό τον κ. Διν. Τσοκαλάν, με τό εύστοχον πλο των ταχυπόλων Bethleem έώσε κυριολεκτικώς τό άπόρρον προς κατάληψιν της Χίου όσμη στρατού.

λος κατέλαβε την νήσον Ίσαριαν.

— Είς την Ήπειρον ο πραγματάρχης της Χωροφυλακής κ. Σπυρομήλιος μετ' έθελοντικού σώματος κατέλαβε την Χειμαρράν.

— Η 5η Μεραρχία μετά πείσιμονα μάχην παρά τό Κομανό άπέκρουσε τον έχθρόν. Η δεξιά πτέρυξ του στρατού εξακολούθη βαδίζουσα προς τό Μοναστήριον. Η προέλασις έγινετο διά τριών ταυτοχρόνως σημειών προς την λίμνην του Όστρόβου. Από Βοδενών προς βορράν, από Γραμματικίδου νοτιώτερον και από Κοζάνης νοτίως.

— Εκτός της νήσου του Κομανό ο στρατός μας ένίκησε τον έχθρόν εις τό Όστρόβον και την Κατρανίσαν.

5 Νοεμβρίου.— Μετά νέαν προέλασιν ο έχθρός κατεπολεμήθη νοτίως μόν έν Σόροβις, προς βορράν, δέ εις τά μεταξύ του Όστρόβου και

Η ΑΡΚΑΔΙΑ.— Και αυτή, της μοίρας των εφόδων, τελείως έξοπλισμένη με Bethleem, έπαιξεν εις την Χιον θαυμασιον ρόλον.

άρνηθησιν να παραδοθη και ή ίδια έστράτη προς τό έσωτερικόν της νήσου.

— Οι Έλληνες των Σερρών άπέστειλαν εις την Θεσσαλονίκην έπιτροπήν διά να υποβάλη τά σέθη των εις τον Βασιλέα Γεώργιον.

9 Νοεμβρίου.— Διά Β. Διατάγματος προήχη «τιμής ένεκεν διά τας έξόχους προς την Πατρίδα ύπηρεσίας Του, τας προσενηχθείας ένώπιον

άλλ' έστράτη προς Ρέσναν. Προσβλήθεις υπό Σέρβων και άποκοπέεις των συγκοινωνιών ο Τουρκικός στρατός ειχεν υποχωρήσει άτάκτως διά Φλωρίνης άνερχόμενος εις 30,000.

— Επικεμένον των διαπραγματεύσεων διά την συμφωνίαν περί άναχωρήσεως ο Βουλγαρικός στρατός της Τσατάλτζας διατάχθη να διακόψη τας έχθροπραξίας. Ο Βουλγαρικός στρατός έξεκένωσεν άπύσας τας θέσεις, τας έναντι του φρουρίου Χαμηδιέ. Αί θέσεις αυτά κατελήφθησαν υπό των Τούρκων.

8 Νοεμβρίου.— Μοίρα του Έλληνικού στόλου, της οποίας συμμετέχε και ο «Αβέρωφ», κατέλαβε την Μιτυλήνην έν μέσφ άπεριγυράττων ένθουσιασμού. Η φρουρά της πόλεως, μετά την ταχθείσαν εις αυτήν προθεσίαν, παρέδωκε μόν την πόλιν, άλλ' άρνηθησιν να παραδοθη και ή ίδια έστράτη προς τό έσωτερικόν της νήσου.

— Οι Έλληνες των Σερρών άπέστειλαν εις την Θεσσαλονίκην έπιτροπήν διά να υποβάλη τά σέθη των εις τον Βασιλέα Γεώργιον.

9 Νοεμβρίου.— Διά Β. Διατάγματος προήχη «τιμής ένεκεν διά τας έξόχους προς την Πατρίδα ύπηρεσίας Του, τας προσενηχθείας ένώπιον

του έχθρού— εις τον βαθμόν του στρατηγού ή Α. Β. Υ. ο αντίστράτηγος Διάδοχος.

— Άπεφασίσθη να συναντηθούν εις Τσατάλτζαν οι πλερεξούσιοι των συμμάχων μετά των Τούρκων πλερεξούσιόν διά την συνολόγησιν άναχωρήσεως. Η Έλλάς υπέδειξε ως πλερεξούσιους της τής έν Σοφία Προσθευτην κ. Πανάν και τον παρό τφ Βουλγαρικφ στρατηγέφ Έλληνα στρατιωτικόν άκόλουθον λοχαγον κ. Φραντζήν. Η Σερβία και τό Μαυροβούνιον άντιπροσώπεύοντα υπό της Βουλγαρίας.

10 Νοεμβρίου.— Ο άρχηγός του στόλου του Αιγαίου άγγέλλει, ότι κατέλαβε τό Πλωμάριον της Λέσβου καταλάσας τας άρχάς και κρατήσας τους δημοσίους υπαλλήλους ως αιχμαλώτους.

— Ο στρατιωτικός διοικητής Θεσσαλονίκης πρόγιναι Νικόλαος, κατά την γενομένην δεξίωσιν προς τιμήν του Διαδόχου της Βουλγαρίας, ήγειρε πρόποσιν έν τη όποι, εξαίρων τας νίκας των συμμάχων, ηγήθη όπως διά της άδελφικής άγάτης και της άμοιβαίας έμπιστοσύνης στερεωθή τό έργον, τό όποιον οι σύμμαχοι στρατοί κατόρθωσαν διά του αίματος. Ο πρόγιναι Βόρις άπαντών έξέφρασε την χαράν του διότι, εφύσκειται μετάξύ Έλλήνων άξιωματικών και προέπιεν ύπέρ της Βασιλικής Οικογενείας της Έλλάδος και του γενναίου και ένδοξου Έλληνικού στρατού.

— Ξεηραδίσθη ότι οι κατασχεθέντες ύπιοι έν Θεσσαλονίκη άνερχόνται εις 6,000, τά δέ όπλα Μάουζερ εις 70,000.

— Η Βουλγαρία έξήτησε, παρά της Έλλάδος όπως μεταφέρη διά θαλάσσης την την Βουλγαρικήν μεραρχίαν, την ειφι-

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α. ΣΤΡΑΤΟΣ

Ο Ύπουργός των Ναυτικών, ο νυχθημόν άρχηγος, ό τά πάντα συνδύσων, τά πάντα επιβλέπων και ό δεικνών μετά των άξιωματικών και των καυτών του Έλληνικού στόλου τας άρχάς των. Κατά την άπουσίαν του κ. Προδουκοπού και Ύπουργού των Στρατιωτικών εις Λονδίνον, ο κ. Στράτος ανέλαβε προσωρινώς και την διεύθυνσιν του Ύπουργείου των Στρατιωτικών. Ητο ο ένδοξος αντίκαταστής του κ. Βενιζέλου.

σομένην έν Θεσσαλονίκη, εις Λεδεαγάς. Η Έλλάς διέθεσε προς τούτο όλόκληρον στόλον μεταγωγικών έν 26 περίπου σκαφών, άτινα συνεκέντρώθησαν εις τον λιμένα της Θεσσαλονίκης. Η έπιβάσις ήρθεσεν.

11 Νοεμβρίου.— Άνεκαλύφθη εις την Θεσσαλονίκην συννομία μεταξύ των Τούρκων, άξιωματικών, ότινες είχαν άφειθ' έλευθεροί επί τφ λόγω της στρατιωτικής των τιμής. Η συννομία έτεινε εις την μεταβολήν του δημογραφηθέντος νέου καθεστώτος. Μετά την άνακάλυψιν της συννομίας άπεφασίσθη όπως, πάντες οι αιχμαλωτοι Τούρκοι άξιωματικοί μεταφερθούν εις άλλας πόλεις της Έλλάδος.

— Είς την Τσατάλτζαν ηρχισαν ά διαπραγματεύσεις, περί άναχωρήσεως.

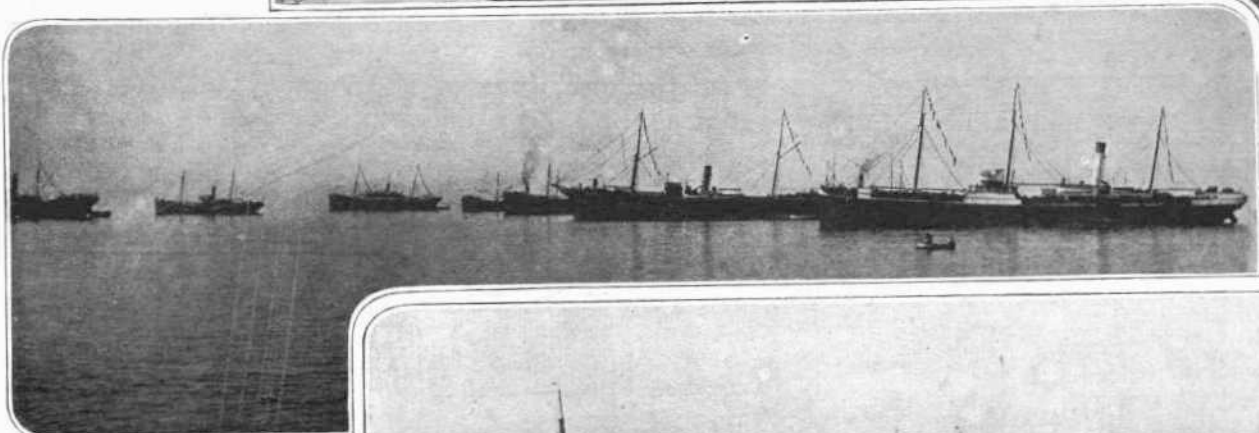
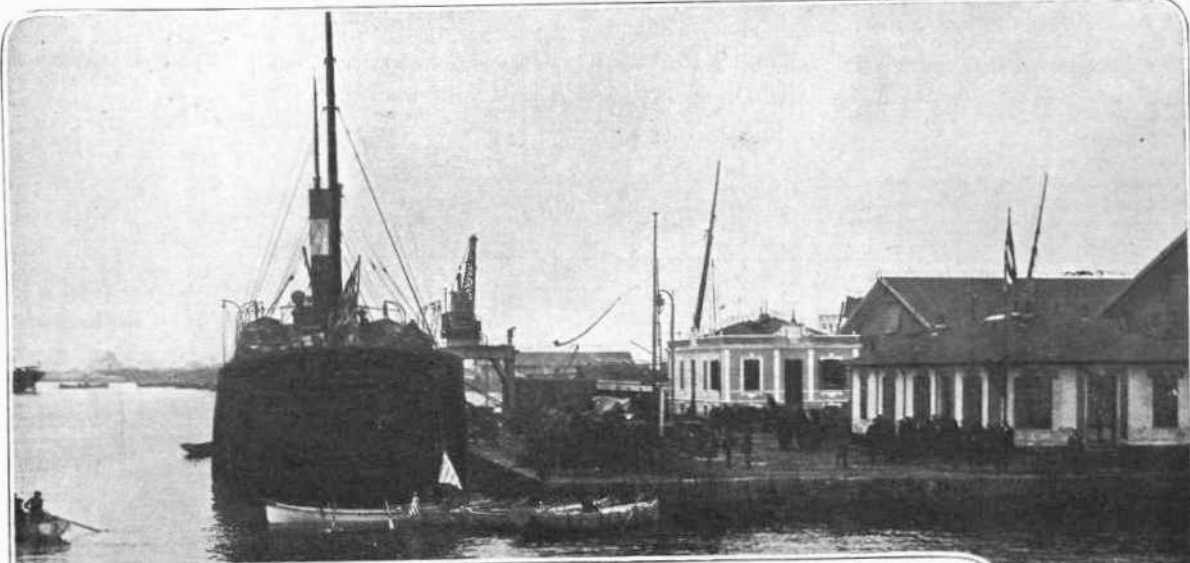
12 Νοεμβρίου.— Επί της Χίου κοματίζει ή Έλληνική σημαία. Η νήσος κατελήφθη την παραμονήν διά βιαίας άποβάσεως εις θέσιν Κολλάρι, μίαν όραν μαζράν της πόλεως της Χίου. Ο Τουρκικός στρατός έν 1800 άνδρων κατέφυγεν εις τά όρη.

— Το άνέλκυσθόν έν Ηρεβέρη τορπιλοφρόν «Αττάλεια» κατέπλευσεν εις τον Ναύσταθμον και ως λάμφρον πολέμου άποτελεί πλέον μέρος του Έλληνικού στόλου.

— Η συγγέντωςις τόσον μεταγωγικών έντός όλίγου χρονικού διαστήματος διά την μεταφοράν του Βουλγαρικού στρατού προκαλεί τον θαυμασμόν των ναυτικών κύλων της Εδρώπης και ίδια των Άγγλικών, όστι-

ΟΙ ΘΡΙΑΜΒΟΙ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΜΑΣ

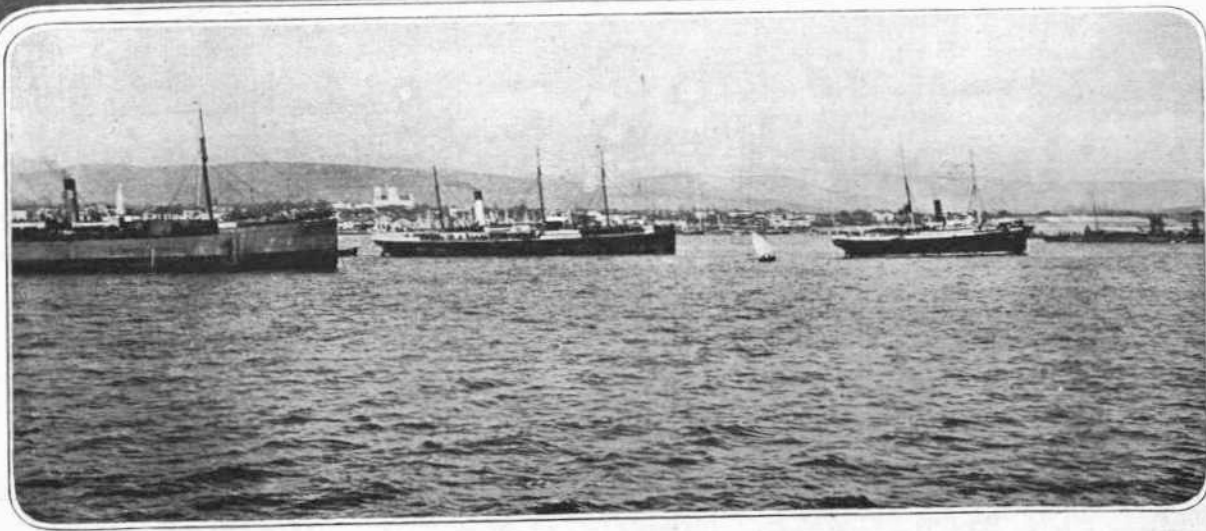
Η ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ.— Όταν οι Βούλγαροι άπεφασίσαν να φύγουν από την Θεσσαλονίκην διά να σκευασουν να ενισχύσουν τους εις Τσατάλτζαν μαχομένους άδελφούς των, παρακάλεσαν την Έλληνικήν Κυβέρνησιν να μεμνήση περί της μεταφοράς αυτών εις Λεδεαγάς. Είκοσιξ έμπορικά σκάφη έπιτεταγμένα διετέθησαν προς τούτο και έφορτόνοντο από την προκυμαίαν Θεσσαλονίκης.

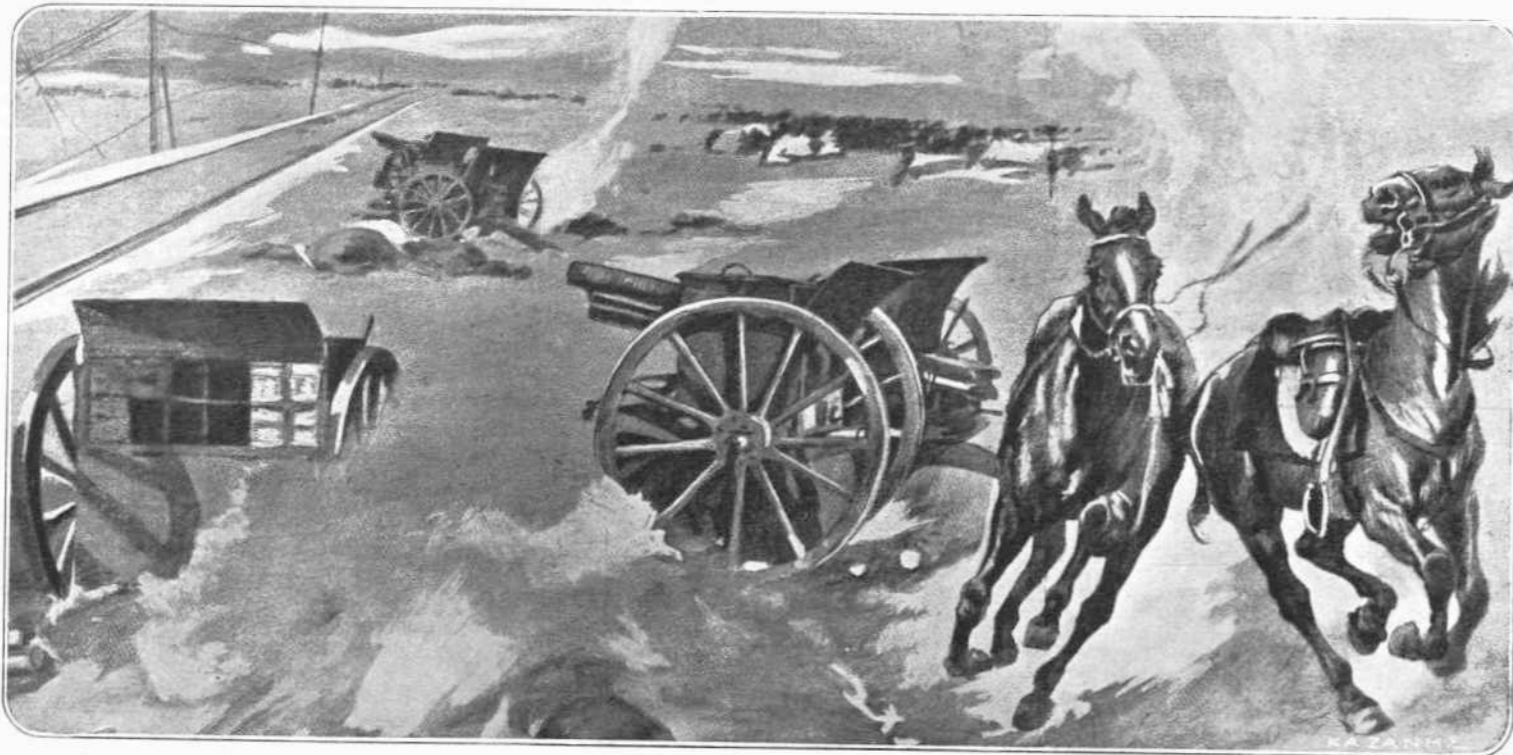

Ο ΕΚΠΛΟΥΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΓΩΓΙΚΩΝ.

Ο εκ Θεσσαλονίκης άπόπλους των όπλιταγωγών εις μίαν άτίετονα γραμμην παραγωγής, συνοδευόμενος έκατέφωθεν από τορπιλλικά και άντιτορπιλλικά του στόλου μας, ήτο ένα θέμα μεγαλοπρεπέστατον, καθός και όλόκληρος ο πλοός τον.

Ο ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ.— Και με μίαν τάξιν, θαυμασίεισαν ύφ' έλυν, άκόμη και των Εύρωπαίων, βλος αυτός ο στόλος των μεταγωγικών κατέπλευσεν εις Λεδεαγάς και έντός 22 φρών άπερίβασε τεχνικώτατα τας 16 χιλ. άνδρών.

ΦΛΩΡΙΝΑ. — Είς την Φλώριναν οί έκτοποσθέντες από τὸ Μοναστήρι ὑπὸ τῶν Σέρβων Τούρκου ἀπεπειράθησαν νὰ ἀντιτάξουν ἀντίστασιν κατὰ τῆς στρατιάς τοῦ Διαδόχου. Καμαρῶστε τὴν ἀποσύνθεσίν των.

νες ἐξαιρούν ὡς μέγα κατόρθωμα τὴν ταχύτητα τῆς συγκεντρώσεως καὶ τὴν τάξιν τῆς ἐπιβιβάσεως. Ἡ Βουλγαρία ὁμοίως, ἀντὶ ὁλοκλήρου μεραρχίας, ὡς ἀρχικῶς ἀπεφάσισεν, ἐζήτησε τὴν μεταφορὰν εἰς Δεδαγαγὰς μιᾶς μόνης Βουλγαρικῆς ταξιαρχίας.

12 Νοεμβρίου. — Ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του μετέβη εἰς Μοναστήριον. Ὁλόκληρος ἡ πόλις ἦτο σημαιοστόλιτος. Ἡ γενομένη ὑπόδοξή ὑπέροξεν ἐνθουσιωδεστάτη. Θεριοτάτη ἦτο καὶ ἡ συνάντησις τῶν δύο Διαδόχων Ἑλλάδος καὶ Σερβίας. Ὁ Ἑλλῆν Διάδοχος ἐπανήλθεν εἰς Φλώριναν, προσημειωθεὶς ἐνθουσιωδῶς ὑπὸ τῶν κατοίκων Μοναστηρίου.

14 Νοεμβρίου. — Κατελήφθη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἱππικοῦ ἡ Καστορία, ὅπου συνεκροτήθη μία Ἑλληνικὴ μεραρχία. Ἡ κατάληψις ἐγένετο μετὰ σφοδρᾶν μάχην εἰς τὸ χωριὸν Βιλλίτια.

— Ὁ Διάδοχος ἀνεχώρησεν ἐκ Φλώρινης διὰ Θεσσαλονίκην.

15 Νοεμβρίου. — Ἡ κώλιωσις τῶν Ἰωαννίνων ἐξακολούθει μετὰ μεθοδικῆς προελάσεως εἰς τὴν Ἠπειρὸν.

— Τὰ φέροντα τὸν Βουλγαρικὸν στρατὸν Ἑλληνικὰ ἀτμόπλοια ἐφθασαν εἰς τὸν ὄρμον τοῦ Δεδαγαγὰς. Ἡ ἀποβίβασις ἤρξατο ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου.

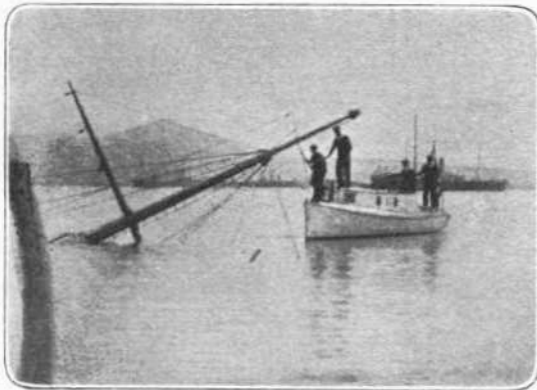
16 Νοεμβρίου. — Ὁ Βασιλεὺς ἐδέχθη εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἀντιπροσωπεῖαν τῆς Συνάξεως τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Ἐξέφρασε πρὸς τοὺς μοναχοὺς τὴν ἐπιθυμίαν του ὅπως, εἰς πρώτην εὐκαιρίαν ἐπισκεφθῇ τὸ Ἅγιον Ὄρος.

17 Νοεμβρίου. — Ὁ Ἑλληνικὸς ἀποβατικὸς στρατὸς τῆς Χίου καταλαβὼν ὄχρωτάς θάλασσας περιέσσωσε τοὺς Τούρκους, τῶν ὁποίων ἐπετεύχθη ἡ ἐκτόπισις ἐκ τοῦ ἀσφαλτοῦ καταφυγίου του, τῆς Μονῆς τῶν Ἁγίων Πατέρων. Ἡ Μονή, ὅπου εἶχεν ὀχυρωθῆ ὁ Τουρκικὸς στρατὸς, κατεστράφη διὰ τῶν πυροβόλων τοῦ στόλου. Οἱ Τούρκοι φεύγοντες ἐσφράξαν τὸν ἠγούμενον καὶ τοὺς μοναχοὺς.

— Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Μαυροβουνίου διευθύνει αὐτοπροσώπως τὰς ἐνεργείας τοῦ πολεμικοῦ στρατοῦ τῆς Σκόδρας.

— Ὁ Διάδοχος Ἀρχηγὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, κατόπιν τῶν συνεχῶν ὁμοτήτων, τὰς ὁποίας διέπραξεν ὁ περιβόητος καταστροφικὸς τῶν Γρεβενῶν καὶ δολοφόνος τοῦ Μητροπολίτου Αἰμιλιανοῦ Μπεκη ἀγᾶς, ἐπεκρίθη τούτων ὡς ληστήν καὶ ὥρισεν ἀμοιβὴν 10.000 δραχμῶν διὰ τὴν σύλληψιν ἢ τὸν θάνατον αὐτοῦ.

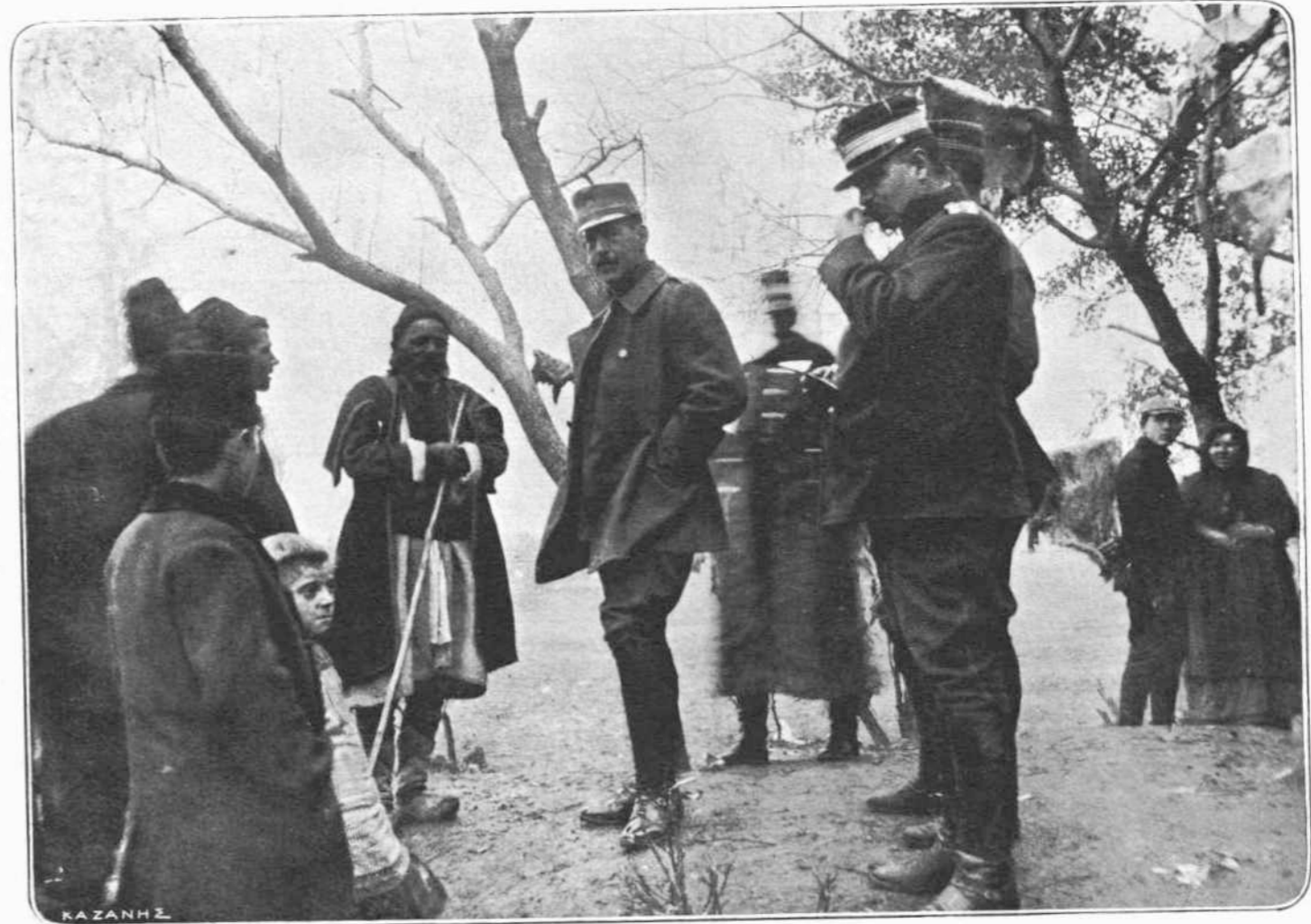
18 Νοεμβρίου. — Εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ, τῆς Θεσσαλονίκης παρισταμένου ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ξενισομένων ποικίλων, ἐτελέσθη μεγαλοπρε-

ΤΙ ΕΜΕΙΝΕΝ. — Εἰς τὸν λιμένα τῆς Θεσσαλονίκης μέσα ἀπὸ τὴν θάλασσαν προβάλλει ἕνας ἰσότης πλავισμένος. Εἶνε δ, τι ἔμεινε ἀπὸ τὸ ἱστορικὸν πολεμικὸν «Φετιχ-Μπουλέντ» ποῦ ἐτορπίλισεν ὁ ἦρως Ν. Βότσης.

ΟΙ ΗΤΗΜΕΝΟΙ. — Σάν Ἀσπίγγανοι πλανῶνται ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον καὶ καταφεύγουν εἰς τὴν Ἠπειρὸν, τὰ τμήματα τῆς στρατιάς τῆς Μακεδονίας

Ο ΕΛΕΥΘΕΡΩΤΗΣ. — Μετὰ τὰς μάχας ὁ Διάδοχος, ἀφιππεύων, περιήρχετο εἰς τὰ χωρία ποῦ ἠλευθέρωνε. Ἰδετε τον συνδιαλεγόμενον μετὰ χωρικοῦ εἰς τὸ Σόροβιτς.

πὲς μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῶν ἀπ' ἀρχῆς τῶν ἐχθροπραξιών πεσόντων στρατιωτῶν καὶ τῶν τεσσάρων συμμαχικῶν στρατῶν.

19 Νοεμβρίου. — Ὁ Διάδοχος τῆς Σερβίας πρίγκηψ Ἀλέξανδρος ἐφθασεν εἰς Θεσσαλονίκην πρὸς ἀντιπρόσωπον τοῦ Ἑλλῆνος Διαδόχου. Εἰς τὸν σταθμὸν παρετάχθη γάμμα Ἑλληνικοῦ στρατοῦ μετὰ τὴν σημαίαν. Τὸν Διάδοχον τῆς Σερβίας ὑπεδέχθησαν ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος, οἱ Ἕλληνες πρίγκηπες καὶ ὁ Νομάρχης.

— Ἐπιθεωροῦνται ἡ κατάληψις τοῦ Δυρραχίου ὑπὸ τῶν Σέρβων.

20 Νοεμβρίου. — Ἡ Ἑλλὰς ἀπέκρουσε τὴν ἀναχωρῆν, καθόσον οἱ

ὑπὸ τῆς Τουρκίας προταθέντες ὄροι εἶνε ἀπαράδεκτοι. Ἡ ἀναχωρῆ ὑπεγράφη ἐν Τσατάλτζε μονομερῶς ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας, τῆς Σερβίας καὶ τοῦ Μαυροβουνίου, ὠρίσθη δὲ δεκαπενθήμερος. Ἡ ἀξίωσις τῆς Τουρκίας περὶ ἐπιστισμοῦ τῶν φρουρῶν Ἀδριανουπόλεως καὶ Σκόδρας ἀπερρίφθη ὁριστικῶς ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας καὶ τοῦ Μαυροβουνίου.

21 Νοεμβρίου. — Ἡ Ἑλλὰς πρὸς τῆς ὑπογραφῆς τῆς ἀναχωρῆς ὑπὸ τῶν συμμαχῶν ἀπήρθη ἀξιοπρεπῆ ἐκκλησίαν πρὸς αὐτοὺς, δι' ἧς ἐν τῷ κοινῷ συμμαχικῷ συμφέροντι προσέπειθε νὰ τοὺς πείσῃ, ὅπως ἀπόσχῃ παντὸς διαδήματος δυναμένου νὰ ἐκθέσῃ εἰς κίνδυνον τὸν Βαλκανικὸν Σύνδεσμον. Ἐν τῷ αὐτῷ ἐγγράφῳ ἡ Ἑλλὰς, καταδεικνύουσα τὰς ἀρίστας διαθέσεις ὑπὲρ τοῦ ὅλου συμμαχικοῦ ἀγώνος, προσεφέρετο νὰ διαθέσῃ ὑπὲρ τοῦ κοινῶ ἀγώνος πᾶσαν αὐτῆς τὴν ναυτικὴν καὶ στρατιωτικὴν δύναμιν, εἰς περιπτώσειν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Τουρκία θὰ ἐπέμενε ἀποκρούουσα τοὺς συμμαχικοὺς ὄρους.

22 Νοεμβρίου. — Διαπιστοῦται ὅτι ἡ ἀποχὴ τῆς Ἑλλάδος οὐδόπως σημαίνει καὶ διχογνωμίαν αὐτῆς πρὸς τοὺς συμμαχοὺς.

— Ἐδορα τῶν διαπραγματεύσεων περὶ εἰρήνης ὠρίσθη τὸ Λονδίνον. Εἰς τὰς διαπραγματεύσεις θὰ συμμετάσχη καὶ ἡ Ἑλλὰς.

— Ὁρίσθη ὅπως συγκροτηθῇ ἐν Λονδίνο καὶ διάσκεψις τῶν πρεσβευτῶν τῶν Μ. Δυνάμεων.

◊ ΑΠΟ ΤΟ ΣΟΡΟΒΙΤΣ ◊

ΑΚΛΟΝΗΤΟΙ. — Τὸ πεζικὸν τῆς ὑπὸ τὸν κ Ματαθαίουπολιν μεραρχίας ἐπολέμησεν εἰς τὸ Σόροβιτς μετὰ ὑπεράνθρωπον γενναϊότητα, καθὼς καὶ ὅλος ὁ ἐκεῖ στρατὸς μας, ἐνθ' ἐβλέπε γύρω του νὰ πίπτουν δασυμένοι οἱ καλῆτεροι ἀξιωματικοὶ μας.

✱

ΕΤΗΡΗΣΑΝ ΤΑΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ. Καὶ ἔμειναν εἰς τὰς θέσεις των, ἐνθ' ἐπύρρατο ὁ ἐχθρὸς μετὰ ὑπερδυσχελεῖς δυνάμεις, μέχρις ὅτου ἐφθασαν αἱ ἐνισχύσεις καὶ διασκορπίσαντες τὸν ἐχθρὸν ἐκαθάρισαν τὸ ἔδαφος.

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΚΑΤΣΟΥΛΗΣ Ὑπολοχαγὸς τοῦ Μηχανικοῦ, πεσὼν γενναίως εἰς Σόροβιτς.

ΗΜΕΙΣ.—Είς την Μακεδονίαν μετά την κατάληψιν των κυριωτέρων πόλεων της ύπαιθρου τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἐμειναν ἀγέλαι Τούρκων, ὑπελείματα τῆς μεγάλης στρατιάς, καὶ οἱ ἡμετέροι ἐπέσταν νὰ καθαρίσουν τὸ ἔδαφος ἀπὸ αὐτῶν. Ἰδέτε πῶς ἐπολέμησαν εἰς τὸ Σόροβις οἱ ἰδιοὶ μας.

τὴν πόλιν, ἔλαβον τὴν ἀγούσαν πρὸς τὸ Δελβίνον. Κατελήφθησαν ἐπίσης περὶ τὰ Ἰωάννινα τὰ χωρία Μιχαλίτσι καὶ Δεβίτσι.

25 Νοεμβρίου.—Ἐν ἐκτάκτῳ φέλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη Βασ. Διάταγμα καθ' ὃ ἀνατίθη-

✦ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΘΑΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ✦

ΕΚΕΙΝΟΙ.—Ἰδέτε τώρα πῶς ἐπολέμησαν καὶ οἱ Τούρκοι. Οἱ πασαδάς τῶν καὶ οἱ ἀρχηγοὶ ἐφευγον προτροπιάδην, σάν τραγιά

ται προσωρινῶς καὶ ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἀπουσία τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ἡ μὲν διεύθυνσις τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου εἰς τὸν ἐπί τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν κ. Λάμπρον Κορομηλιᾶν, τοῦ δὲ Ὑπουργείου τῶν Στρα-

ΤΑ ΜΠΟΥΛΟΥΚΙΑ.—Καὶ τὰ ὑκολέιματα αὐτὰ, ἐφευγον ἡμιπρονοεῖς τοῦ μύλου τοῦ ἀντικύρου οἱ ἰδιοὶ μας.

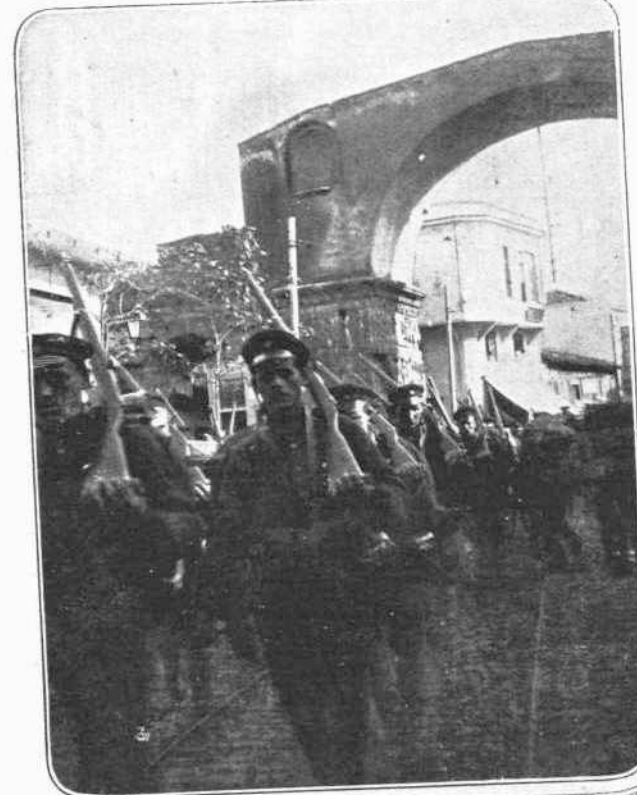
23 Νοεμβρίου.—Πληρεξούσιοι τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰς ἐν Λονδίνο διαπραγματεύσεις περὶ εἰρήνης ὄρισθησαν ὁ κ. Σ. Σκουλούδης, ὁ ἐν Βιέννῃ πρεσβευτὴς κ. Γ. Στρέιτ, ὁ ἐν Λονδίνο πρεσβευτὴς κ. Γ. Γεννάδιος, ὁ Ἑλληὶν καθηγητὴς τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου ἐν Παρισίοις κ. Πολίτης, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου κ. Λαγκίλης καὶ ὁ λοχαγὸς τοῦ Μηχανικοῦ κ. Γ. Μεταξῆς.

24 Νοεμβρίου.—Ἀπερασίθη ἔπος ἀναχώρησις εἰς Λονδίνον μετὰ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων πληρεξουσίων καὶ ὁ Προβουλευτὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Βενιζέλος.

—Ἐς Ἡπείρου ἀγγέλλεται ὅτι, λόγος στρατοῦ ὑπὸ τὸν λοχαγὸν Τριπογεωργὸν κατέλαβε τὸ Σουράκον (πατρίδα τοῦ Κωλέττη) καὶ τὴν κομπολίον Ἅγιος Γεώργιος, ἐναντὶ τῶν Κιλιαρικῶν.

—Μετά γενομένην ἀπόβασιν εἰς Ἅγιους Σαραντὰ τῆς Ἡπείρου ὑψώθη ἡ Ἑλληνικὴ σημαία. Αἱ τουρκικαὶ ἀρχαί, ἐγκαταλείψασαι

ἄλλο τμήμα.—Ἰδέτε καὶ ἄλλο τμήμα τῆς δεξ. πτέρυγος τῆς παρατάξεως τοῦ Σόροβις πῶς ἐμάχητο.

τιωτικῶν εἰς τὸν ἐπί τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸν κ. Νικόλαον Στράτον.

26 Νοεμβρίου.—Ἀνεχώρησε δ' ἂ Πατρῶν καὶ Βοινδουσίου εἰς Λονδίνον ὁ Προβουλευτὸς κ. Βενιζέλος μετὰ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων πληρεξουσίων. —Ὁ «Χρόνος» τῶν Πα-

ΟΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΜΑΣ.—Εἰκοσι καὶ πέντε χιλιάδες Τουρκικοῦ στρατοῦ παρεδόθησαν ἐν Θεσσαλονίῃ αἰχμάλωτοι τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, καὶ προσωρινῶς τοῦς καθύλισαν ὑπὸ σπηλιὰς ἐπὶ τοῦ Καραϊσκουνοῦ.

σὶν τὸν μέγρι τῶν ὀχυρῶν τῆς Γαστριτσᾶς. Ἐπέσταν ὁμοῦ διὰ τῆς δράσεως τῶν ταῦτες ἐχθρικών δυνάμεις πολὺ ὑπερτέρας, ἀνερχομένης εἰς 6,000 ἀνδρας καὶ ἠναγκάσθησαν νὰ ὑποχωρήσουν. Ἐξαιρέται ἡ γενναίότης τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Ἑλλήνων Γαριβαλδίνων κ. Ἄλεξ. Ρώμα, ὅστις ἐτραυματίσθη ἐλαφρῶς. Ὁ ταγματάρχης Μπαρδόπουλος ἐτραυματίσθη ἐκ νέου. Οἱ ἐκτός μάχης τεθνήτες Γαριβαλδῖνοι ὑπολογίζονται εἰς 200. Μεταξὺ τῶν νεκρῶν ἀναφέρεται καὶ ὁ λοχαγὸς τοῦ σώματος τῶν Γαριβαλδίνων, ὁ ὑπέρτομος Κεραυραῖος ποιητὴς καὶ τέως βουλευτὴς Λαυρεντίος Μαβίλλης, ὅστις ἔπεσε μαχόμενος ὡς ἦρας. Εἰς τὴν μάχην τοῦ Δρισκου, εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ πυρός, εὐρίσκειτο ἐκτελοῦσα χερὶ νοσοκόμου ἡ κυρία Ἀσπασία Γ. Ράλλη, τὸ γένος Μαυρομιχάλη.

Η ΜΕΤΑΦΟΡΑ.—Ὅλα τὰ ἐπιταχθέντα Ἑλληνικὰ ἀτμόπλοια διετέθησαν διὰ τὴν εἰς διαφόρους πόλεις τῆς Ἑλλάδος μεταφοράν τῶν αἰχμαλώτων τῆς Θεσσαλονίκης, ἐπειδὴ ἀνεκαλύφθη ὅτι συννομοῦν κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς κατοχῆς.

ΤΑ ΣΦΑΓΙΑ.—Ὁλόκληροι ἀγέλαι ἀπὸ ἀντία, βόδια καὶ ἄλλα σφάγια ἠκολούθησαν τὸν στρατὸν μας χάρις εἰς τὴν δαυστηρὴν πρόβλεψιν τῆς Ἐπιμελητείας μας.

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΓΕΦΥΡΑ.—Ἄγών λυσσαλέος συνήφθη μετὰ τὴν ἡμετέραν καὶ Τούρκων διὰ τὴν γέφυραν τοῦ Ἄξειου, τὴν ὅποιαν ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς διήλθε δεκατρεῖς ἀπὸ τοῦ ἐχθρικοῦ πυρός.

ρισίων ἐδημοσίευσεν τὴν ἐκθεσιν τοῦ στρατηγοῦ Λαγκίλη, ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, διὰ τὴν κατάληψιν τῆς Θεσσαλονίκης. Ἐκ τῆς ἐκθέσεως συνάγεται τὸ ἀσφαλὲς συμπέρασμα ὅτι, οἱ ἰσχυρισμοὶ τοῦ Βουλγάρου στρατηγοῦ Θεοδωρώφ, οὐδόλως στηρίζονται ἐπὶ τῶν πραγμάτων καὶ εἶνε ὅλως ἀβάσιμοι.

27 Νοεμβρίου.—Σφοδρὰ μάχη συνήφθη μετὰ τῶν Γαριβαλδι-

νῶν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Ἄλεξ. Ρώμα καὶ τοῦ Πιπίνου Γαριβαλδῆ καὶ τῶν Τούρκων πρὸ τῆς λίμνης τῶν Ἰωαννίνων. Μεταξὺ τῶν τραυματιῶν ἀναφέρεται ὁ ταγματάρχης Μπαρδόπουλος.

28 Νοεμβρίου.—Τὰ σώματα τῶν Γαριβαλδίνων, καταλαβόντα τὸν Δρισκον, ἐξηκολούθησαν νὰ μάχωνται γενναίως, ἐπεκτείναντα τὴν δρα-

✦ ΑΠΟ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ ✦

29 Νοεμβρίου.—Ὁ ὑπὸ τὸν ἀρχιστράτηγον Σαπουντζιζάνην στρατὸς ἠνοίγε γενναίην ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, τοῦ ὀχυρωμένου ἐν Ἰωαννίνοις. Δι' ἠρωϊκῆς ἐπιθέσεως τῶν εὐζωνικῶν ταγμάτων διὰ τῆς λόγῃς κατέλαβον τὰ ὑψώματα Ἀητοραχῆς. Οἱ Τούρ-

και φεύγοντες εγκατέλειψαν τ' ημετέροισιν. Ο εχθρός ύποχωρήσας εκ Πεσσών, καθ' ἑλπίδα τὴν γραμμὴν, κατέφυγεν εἰς τὰ παρά τὰ Ἰωάννινα ὄρη αὐτῶν. Ο Ἕλλησιν στρατὸς κατέλαβε θέσεις ἐναντίον τῶν ὄρων τούτων. — Ο Γάλλος Προσβυτουργὸς κ. Ποαναζαὶ ἐδέχθη τὸν ἐπισκεφθέντα αὐτὸν Ἕλληνα Προσβυτουργὸν με' ἐξαιρετικὰς τιμᾶς. Ἐσηκολούθησε πρόχειμα, εἰς τὸ ὅποιον παρεκάθησαν οἱ προσβυταὶ κ. κ. Ρωμανὸς καὶ Στρέϊτ καὶ τινες Γάλλοι διατρεπίεις πολιτεῖαι. Ο κ. Βενιζέλος συνωμίλησε προηγουμένως διὰ μακρῶν καὶ ἰδιαίτερως μετὰ τοῦ κ. Ποαναζαί. Ο Προσβυτουργὸς τῆς Ἑλλάδος ἐπισκέφθη καὶ τὸν πρῶτον Προσβυτουργὸν τῆς Γαλλίας κ. Κλεμανσώ. Περὶ τὴν 3 μ. μ. ὁ κ. Ἐλευθ. Βενιζέλος ἀνεχώρησε διὰ Λονδίνον, ὅπου ἐφθάσε περὶ τὴν 10 τῆς ἑσπέρας. Ο κ. Στ. Σκουλιώδης μετὰ τινῶν ἄλλων μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς ἀποστολῆς εἶχον φθάσει προηγουμένως. Εἰς τὸν σταθμὸν οἱ Ἕλληνες τοῦ Λονδίνου ἀπεδέχθη-

ΣΠ. ΔΕΛΑΠΟΡΤΑΣ
Λοχαγὸς τοῦ Πυροβολικοῦ, πρεσβὴς
εἰς τὴν μάχην τοῦ Σόφοριτς.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

ΜΕΤΑ τὸν Ὀλυμπὸν ὁ Ἄθως πανηγυρίζει. Τὸ Ἅγιον Ὄρος, ἢ Ἀκρόπολις τῆς Χριστιανισμοῦ, ἀφοσιωθὲν μετὰ τὰ χροῖματα τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας, τὴν ὁποίαν ἔφερον οἱ ναῦται τοῦ θωρηκτοῦ « Ἀβέρωφ » καὶ τῶν ἀνιχνευτικῶν, « Πάνθηρος », « Τέρακος » καὶ « Θυέλλης », τῶν ἀποτελούντων τὴν μοῖραν, ἤτις κατέλαβε κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Νοεμβρίου τὸν ἱστορικὸν Ἄθω.

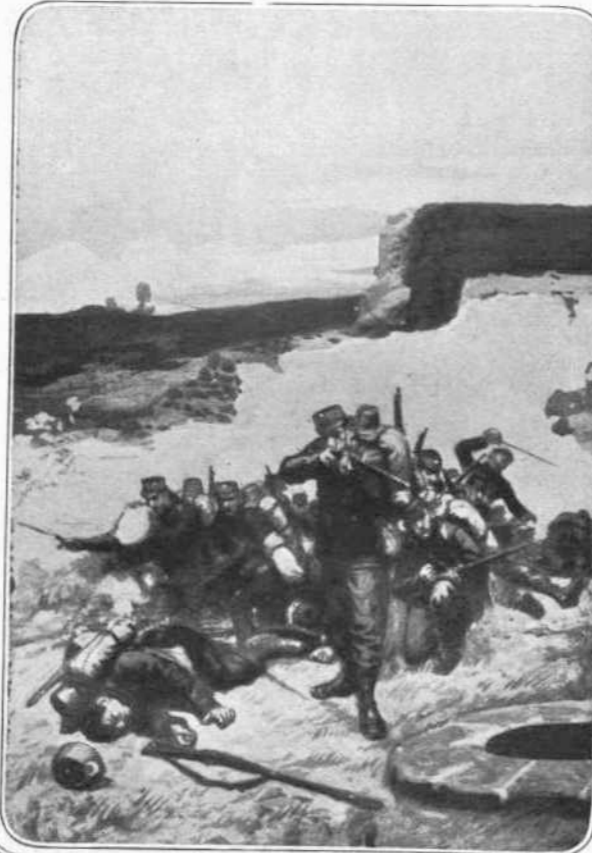
Ἡ μοῖρα κατέπλευσε εἰς τὸν λιμένα Λάρνης, ἐνθα ὑπόθη ἡ πρώτη Ἑλληνικὴ σημαία ὑπὸ τοῦ ἀποβιβασθέντος ἀγίματος. Ἐκείθεν τὸ ἀγῆμα κατηνθῆθη εἰς Καρούς, τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος, καὶ ὅπως τὴν σημαίαν ἐπὶ τοῦ Διοικητηρίου, ὑπὸ τοῦς ἡχοῦς χαρισμένων κωδωνοκρουσιῶν τῶν Μονῶν. Οἱ μοναχοὶ μετὰ λαβάρων καὶ ἐξαπτερόνων ἐξήλθον πανταχὸς πρὸς ὑπόδοξιν τῶν Ἑλλήνων. Ἐτερον ἀγῆμα ἀπεβιβάσθη ὑπὸ τῆς μοῖρας εἰς τὸν λιμένα Ἀμουλιανῆς, παρά τὸ Λαυρετικὸν Μετόχιον.

Τὸ καταληφθὲν Ἅγιον Ὄρος περιλαμβάνει 21 μονὰς, ἐκ τῶν ὁποίων 17 Ἑλληνικαί, μία Ρωσικὴ, μία Βουλγαρικὴ, μία Σερβικὴ καὶ μία Ρουμανικὴ. Κατὰ τὰς τελευταίας στατιστικὰς ὁ ἀριθμὸς τῶν μοναχῶν ἀνέρχεται εἰς 7.432 ἐκ τῶν ὁποίων 3.496 Ρῶσοι, 3.276 Ἕλληνες, 307 Βούλγαροι, 286 Ρουμάνοι, 31 Γεωργιανοὶ καὶ 16 Σέρβοι. Ἡ διοίκησις εἶνε συγκεντρωμένη εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων μοναχῶν, διότι, ἡ μικρὴ ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου ἐκάστης μονῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ ἔδρευε εἰς Καρούς, ἡ δὲ διοίκησις φέρει μᾶλλον δημοκρατικὸν χαρακτῆρα, διότι δυνάμει τῶν χαρισουμένων τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατορῶν, ὁ Ἄθως ἔχει μεγάλας ἐλευθερίας καὶ ἀτελείας, ἡ δὲ ἐκ τοῦ Πατριαρχείου ἐξαρ-

Ἡ ΣΥΡΡΑΣΙΣ. — Ἡ σύγκρουσις ἐπέβη τριμερᾶ καὶ οἱ ἀπώλειαι μᾶς ἦσαν μεγάλα. Ἐκεῖ ἔπεσαν οἱ ἀξιωματικοὶ Δελασφόρας, Δούκας, Κοσιναῖς, Καθήκουρας καὶ Κατσούλης.

* ΑΠΟ ΜΙΑΝ ΕΚΑΤΟΜΒΗΝ *

ΥΠΟ ΤΟ ΠΥΡ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ. — Καὶ ὅμως οἱ γενναῖοι στρατιῶται μᾶς δεκατιζόμενοι ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν πῦρ παρέμενον εἰς τὰς θέσεις των καὶ ἐμάχοντο ἀπεγνωσμένως.

σαν ἐνθουσιωδῶς τὸν Ἕλληνα Προσβυτουργὸν. — Μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου συνταξεδίδουσιν ἐκ Παρισίων μέχρι Λονδίνου οἱ Σέρβοι καὶ οἱ Μαυροβούνιοι πληρεξούσιοι.

30 Νοεμβρίου. — Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς τῆς Ἀγγλίας κ. Γκρέυ ἐδέχθη εἰς ἀπόρασαν τὸν κ. Βενιζέλον καὶ τοὺς λοιποὺς Ἕλληνας πληρεξούσιους.

— Ἐν Χίῳ, ὁ καταφυγὸν εἰς τὰ ὄρη Τουρκικῶς στρατὸς, ἐπετέθη κατὰ τοῦ χωρίου Καρριές ἀλλ' ἀπεκρούσθη. Ἐτέρω ἐπίθεσις τῶν Τούρκων κατὰ τῶν ἡμετέρων ἐγένετο καὶ ἐν Ἀγίῳ Γεωργίῳ ἀποκρούσθησα καὶ αὐτή. Εἰς Λήθη οἶμα Κρητῶν ἐξεδίωξε τὸν ἐχθρὸν καὶ κατέλαβε τὰ ἕνδραμα.

ΟΙ ΤΑΦΟΙ ΤΩΝ. — Καὶ τοὺς πικροτάτους ὄλεθρον τῆς τιμῆς τοῦ ἔθνους, τοὺς ἔθαπον μέσα εἰς τὰ φουρνία τῆς Μανδωνίας κατὰ Σόφοριτς.

ΖΑΦ. ΜΑΤΣΑΣ. — Ἀπὸ τοὺς ἡρωϊκῶς πεσόντας εἰς τὴν μάχην τοῦ Σαραντάπορου. Νῆος ἀπὸ τοὺς ἐλεγκτοὺς, λεβέντης τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα καὶ με' ἐξαιρετικὰ πνευματικὰ χαρίσματα. Ἀριστοῦχος τῆς ἐν Γάνδη τοῦ Βελγίου Σχολῆς τῶν Πολιτικῶν Μηχανικῶν, πρώτος τῆς τάξεώς του. Μετέβη εἰς τὴν Ἀνατολίαν Γερμανικὴν Ἀρμενίαν, ὡς μηχανικός, καὶ ἐπέτελλε διάφορα ἔργα εἰς τοὺς ἐκεῖ Γερμανικοὺς αἰδηροδρόμους. Ἐσχὸν ἀριστ. ἐπιστημονικὴν μορφωσὴν ἐξορεσε καὶ μεγάλην ἀγάπην πρὸς τὴν φιλολογίαν, δὲν ἀπέφυγε δὲ ὅτι, ἀνήκει εἰς τὴν γάλαγγα τῶν ὁπαδῶν τῆς δημοτικῆς « Γλώσσης ». Ἐπανήλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν θητείαν του καὶ κατόπιν παρέμεινε ὡς μηχανικός τοῦ ΣΠΑΠ. Κατὰ τὴν ἐπιστροφάν του ἠδύνατο νὰ μὴ προσέλθῃ ὡς ἐξαιρούμενος καὶ αὐτὸς αἰδηροκασταγῆ ὡς ἀντιπολοῦχος τοῦ Μηχανικοῦ. Ἐν τούτοις ἔσπευσε πρῶτος εἰς τὴν φωνὴν τῆς Πατρίδος καὶ ἔπεσε μετὰ τῶν πρώτων εἰς Σαραντάπορον.

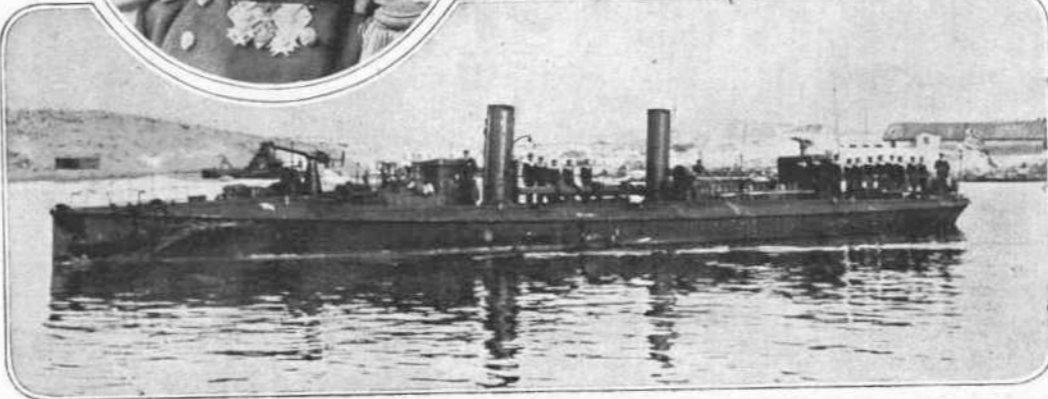
γαγὼν τοὺς μοναχικοὺς κανόνας εἰς τὸν Ἄθω. Ἐλθὼν ἐκ Τραπεζοῦντος, ἴδρυσε τῷ 963, ἀδεία τοῦ Αὐτοκράτορος Νικηφόρου Φωκά, τὸ μοναστήριον τῆς Λαύρας. Ἡ ἀναλήρσις τῶν μονῶν ὡς ἀνεξαρτήτων ἀπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἐγένετο τῷ 1060 ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Δούκα. Τὸ πρῶτον Σλαβικὸν μοναστήριον, τὸ τοῦ Χιλιανδαρίου, ἰδρύθη τῷ 1150. Ἰπὸ τὴν Τουρκικὴν κυριαρχίαν τὰ δικαιώματα τῶν μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους διετηρήθησαν παρ' ὅλον τὸν βαρὺν ζυγόν. Οἱ πρῶτοι Σουλτᾶνοι ἐπροστάτευσαν τὰς μονὰς, κατόπιν δὲ τὰ δικαιώματά των διετηρήθησαν ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς Διπλωματίας καὶ ἐπροστάτεύθησαν κατὰ πάσης Τουρκικῆς αὐθαιρεσίας.

Τὰ μοναστήρια τοῦ Ἁγίου Ὄρους σήμερον εἶνε τὰ ἑξῆς: Ἡ μονὴ τῆς Λαύρας, ὀνομαζομένη καὶ Αὐτοκρατορικὸν Μοναστήριον, ἰδρυθεῖσα παρὰ τῶν αὐτοκρατορῶν Νικηφόρου Φωκά καὶ Ἰωάννου Τοιμακτοῦ.

Ἡ μονὴ τῶν Ἰδίων ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τῆς αὐτοκρατείας Θεοφανοῦς κατὰ τὸν 10ῶν αἰῶνα.

Ἡ μονὴ τοῦ Φιλοθέου ἀπὸ τῆς ἐποχῆς Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίου τῷ 992.

Τὸ μοναστήριον τοῦ Κασταμονίτου (Κωνσταντὸς μονή).

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΟΥ ΤΟΡΠΙΛΟΒΟΛΟΥ 14 κ. Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ. Ἄλλο τόλμημα αὐτό. Μῖσα εἰς τὸν δυσκράτοιον ὄμιον τῶν Κυθωνίων ἦτο κρυμμένη μία Τουρκικὴ κανονιοφόρος. Ο κ. Ἀργυροπούλου, κυβερνῶν τὸ 14, εἰσέπλευσε νύκτωρ, τὴν ἀνέυρε καὶ τὴν ἐβύδισεν.

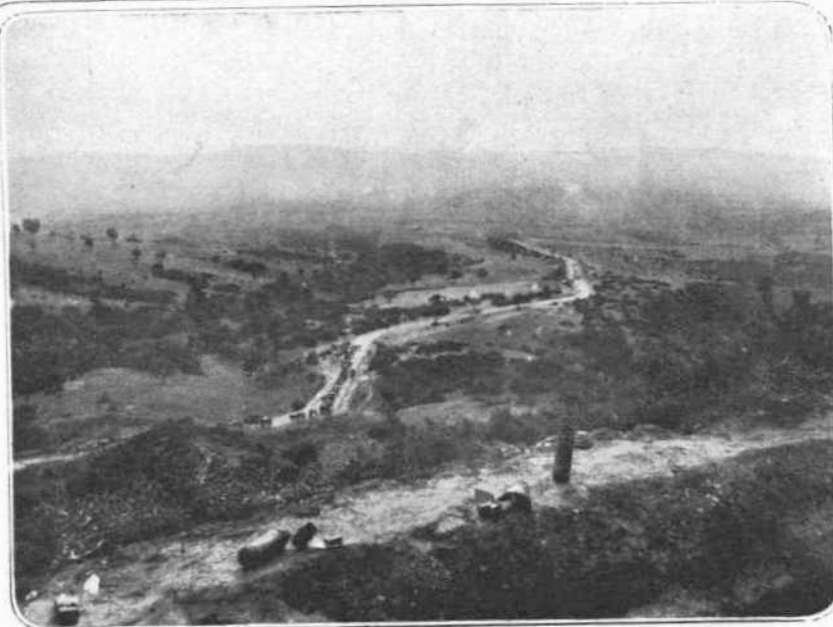
τῆσι εἶνε μᾶλλον ἡθικὴ παρά διοικητικὴ. Ἡ ἱστορία τῶν μοναστηρίων τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἀρχεται κυρίως ἀπὸ τοῦ 9ῶ αἰῶνος. Ὡς πρῶτον μοναστήριον ἀναφέρεται τὸ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Κολοβοῦ. Μετ' ὀλίγα ἔτη τῷ 924 ὁ Αὐτοκράτωρ Ρωμανὸς ὁ Λεκαπηνὸς ἴδρυσε τὸ μοναστήριον τοῦ Χειμάρρου. Ἄλλ' ὁ μοναχὸς Ἀθανάσιος εἶνε ὁ εἰσα-

Ἡ μονὴ τοῦ Βατοπεδίου, ἦτις, κατὰ τὴν παράδοσιν, ἰδρύθη ὑπὸ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου. Τὸ μοναστήριον τοῦ Σηροποτάμου, φέρων τὸ ὄνομα ἐκ τοῦ πλησίον μικροῦ χειμάρρου. Ἡ μονὴ τοῦ Ἐσφιγμένου κειμένη μεταξὺ τριῶν λόφων, ἰδρυθεῖσα τῷ 1016. Τὸ μοναστήριον τοῦ Λοχαρείου ἰδρυθὲν τῷ 1046. Τὸ μοναστήριον τοῦ Ξενοῦ, ἰδρυθὲν τῷ 1071, κατοικεῖται ὑπὸ Σέρβων καὶ Βουλγάρων μοναχῶν. Τὸ Ρωσικὸν μοναστήριον τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος. Τὸ μοναστήριον τοῦ Καρακάλα, περὶ τοῦ ὁποίου ἐπάχον οἱ διατεταγμένοι ὅτι, εἶνε τὸ ἀρχαιότερον τῶν μοναστηρίων τοῦ Ἄθω, διότι ἰσχυρίζονται ὅτι, ἰδρύθη ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Καρακάλα. Τὸ μοναστήριον τοῦ Χιλιανδαρίου. Τὸ μοναστήριον τοῦ Ζωγράφου, ἰδρυθὲν κατὰ τὸν 10ῶν αἰῶνα. Τὸ μοναστήριον τοῦ Σιμοπέτρα, ἰδρυθὲν ὑπὸ τοῦ ἐρημίτου Σιμοῦνος ἐπὶ βράχου. Τὸ μοναστήριον τοῦ Κουτλουμούση. Ἡ μονὴ τοῦ Παντοκράτορος, ἰδρυθεῖσα ἐν ἔτει 1180 ὑπὸ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ. Τὰ μοναστήρια

— ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΙΓΑΝΤΟΜΑΧΙΑΝ ΤΟΥ ΣΑΡΑΝΤΑΠΟΡΟΥ —

ΤΑ ΚΑΝΟΝΙΑ. — 22 κανόνια ἐγκατέλειψαν οἱ Τούρκοι εἰς χεῖρας τῶν ἡμετέρων μετὰ τὴν φοβερὰν μάχην τοῦ Σαραντάπορου.

ΤΑ ΣΤΕΝΑ. — Ἰδέτε καὶ τὴν φοβερὰν καὶ ἀπόρθητον χαράδραν τοῦ Σαραντάπορου, ὅπου ὡς γίγαντες ἐπολέμησαν οἱ Ἕλληνες.

τοῦ Ἁγ. Διονυσίου, τοῦ Γρηγορίου, τοῦ Ἁγ. Παύλου, τοῦ Σταυρονικήτα. Τὸ τελευταῖον ὀνομάσθη οὕτω πρὸς τιμὴν τοῦ νικητοῦ Σταυροῦ καὶ ἰδρύθη τὸ 1550 ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Τερεμίου.

Τώρα τὸ Ἅγιον Ὄρος εἶνε Ἑλληνικόν. Ὡς καὶ ἀλλαγῶν γράφομεν ἀντιπρόσωποι τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως παρουσιάσθησαν ἐνόπιον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἐν Θεσσαλονικίῃ καὶ καθυπέβαλον τὰ σέβη των Αὐτῶ. Ἡ Α. Μ. ἐξέφρασε αὐτοῖς τὴν ἀπόφασίν Του ὅπως ἐπισκεφθῆ τὸ Ἅγιον Ὄρος.

Ἐπίσης θὰ ἐπισκεφθῆ τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ ἡ θεοσεβὴς Βασίλισσα μᾶς καὶ ἡ ἐπίσκεψις αὐτὴ θὰ εἶνε διὰ τὸ Ἅγιον Ὄρος γεγονός ἀξιωματικόν, γνωστοῦ ὄντος ὅτι, κατὰ τοὺς κανονισμοὺς τῆς Ι. Συνάξεως δὲν ἐπιτρέπεται ἡ μετάβασις ἐκεῖ γυναικῶν.

Ἀφοῦ καὶ εἰς τὴν Αὐτοκράτειραν Ἐλισάβετ τῆς Αὐστρίας, μεταδῶσαν διὰ τῆς θαλαμηγοῦ τῆς πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν Ἱερῶν Μονῶν, δὲν ἐπετρᾶθη ἡ ἀποβίβασις.

Πρέπει δὲ νὰ προσθέσωμεν, χάριν περιεργείας, ὅτι, οἱ αὐτοὶ κανονισμοὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους δὲν ἐπιτρέπουν οὐδὲ ζῦφον, ἀνήκοντος εἰς τὸ θῆλυ γένος, τὴν παρουσίαν.

ΛΕΣΒΟΣ - ΧΙΟΣ

Η Μιτυλήνη, όπως ονομάζεται σήμερα η Έλληνικωτάτη νήσος Λέσβος, κατελήφθη υπό του Έλληνικού στόλου την πρωίαν της 8ης Νοεμβρίου. Ναυτική μοίρα, αποτελούμενη εκ του «Αβέρωφ», των τριών άλλων θωρηκτών και πέντε αντιτορπιλικών, ηγευροβόλησε πρό του λιμένος άριστορόθεν του αρχαίου Ένετικού φρουρίου. Απεστάλη άμέσως άξιωματικός εις τον Βαλάν και έζητήσε την παράδοσιν της πόλεως. Οι Πρόξενοι και ο Βαλής προς πρόληψιν αίματουσίας έντός της πρωτεύουσής της νήσου παρεκάλεσαν τον άρχηγόν του στόλου, όπως δώση προθεσμίαν, κατά την διάρκειαν της οποίας ή φρουρά της πόλεως, εάν δέν ήθελε να παραδοθή, ν' άποσυρθή εις τό έσωτερικόν. Η προθεσμία παρεχωρήθη και ή φρουρά άρνήθη να παραδοθή, ησχισεν άποχωρούσα εις τό έσωτερικόν. Μετά την λήξιν της προθεσμίας απετιβόθησαν τά άρματα και ύψώθη πανταχού ή Έλληνική σημαία. Ο ένθουσιασμός των κατοίκων ήτο άπερίγραπτος.

Ούτω έτέθη τέρμα εις την δουλειαν της ώραίας νήσου, ήτις διετέλεσεν υπό τους Πέρσας κατά την αρχαιότητα, εσχε κατούν άλλους κυριάρχους, τον Μιθριδάτην και τους Ρωμαίους, και έπειτα διετέλεσε διαρκώς Βυζαντινή μέχρι του 1355 ότε ο Αυτοκράτωρ Ιωάννης Παλαιολόγος την παρεχώρησεν εις τον Γενουτίνιον Φραγκίσκον Κατελούζον, του όποιου οι άπόγονοι έφερον τον τίτλον του δουκός της Λέσβου. Τον τελευταίον δούκα Νικο-

ΤΑ ΧΑΛΙΑ ΤΟΥΣ. — Δεξιά και άριστερά είχαν σιορησμένα οι Τούρκοι καράβια. Άλλα τους έβύθισαν οι Έταλοι και άλλα ήμεεις. Εις την Σάμον οι Έταλοι τους έβύθισαν ένα άκταιωρόν.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΑΜΟΝ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΗΜΕΡΑ.
"Όταν άπ' άκρον εις άκρον έληγγέθη ή Σάμος διά νά άποδοθή τον Τούρκον, οι Μ. Δυνάμεις άπεβίβασαν άρματα και ύπεσχέσαν τον Τούρκικόν στρατόν νά φύγη εις την Μ. Ασίαν. Καί τότε οι Σάμοι καθήρσαν τον ήγμόνα Βελέσην και ήρωσαν την Έλληνικήν σημαίαν εις τό ήγεμονικόν μέγαρον.

Έξάγει έλαιον, δέρματα, σάπωνας, βαλανίδια, είδη άγριοπλαστικής, μέταξαν, καρπούς και οίνους. Τό κρασί της Μυθώμης ήτο όνομαστόν από την αρχαίαν εποχήν. Η Μιτυλήνη έμπορεύεται κυρίως μέ την Μασσαλίαν, την Τεργέστην, τό Λονδίνον, την Κωνσταντινούπολιν και την Σμύρνην.

Η κατάληψις της νήσου Χίου έγινε την 11ην Νοεμβρίου διά βιαίας άποβάσεως εις την θέσιν Κοντάρι. Την έπιούσαν ο συνταγματάρχης Ν. Δελαγορμάτικας επί κεφαλής του άποβατικού σώματος κατέλαβε την πρωτεύουσαν Χιον. Ο Τούρκικός στρατός εκ διαχιλίων περίπου άνδρών άπεσύρθη εις τά όρη, καταδιωκόμενος υπό των ήμετέρων. Κατά την κατάληψιν και τάς έπομένους ήμέρας έγένοντο μάγαι, κατά τάς οποίας άρκετο ήσαν οι Έλληνες τραυματία και τινες νεκροί.

Η κατάληψις της Χίου και ή άνήρσις της Έλληνικής σημαίας έθηκαν τέρμα εις την Τουρκικήν κυριαρχίαν του Αιγαίου. Έκ των 25 νήσων του ανατολικού άρχιπελάγους ούδεμία εύρίσκειται υπό την δουλειαν των Τούρκων. Η Χιος δέν άμιλλάται βεβαίως σήμεραν διά τό πλούτη και τον πληθυσμόν μέ την Μιτυλήνην, άλλ' εινε έν τούτοις ή δεύτερα νήσος του άρχιπελάγους, ύπάρχουν δέ αι μεγαλειότερα πιθανότητες, ότι, λίαν ταχέως, ελευθέρα τώρα, θ' αναπτυχθί και θ' άκμάσθ, διότι ή σημερινή της κατάστασις άποτελεί παράδειγμα όχι σνήθες εις την Ιστορίαν.

Η Χιος πριν της φοβεράς καταστροφής του 1822 είχε 120,000 κατοίκων περίπου. Μετά την τρομεράν σαγήνην εινε γνωστόν ότι, έμειναν εις την νήσον δύο χιλιάδες μόνον! Είκοσι πέντε χιλιάδες εσφάγησαν, 47,000 έπωλήθησαν ως δούλοι και οι λοι-

ποι διεσπάρησαν. Καί όμως ή πολυπαθής νήσος άνέζησεν έκτοτε, και άν δέν εφθασεν εις την προτέραν αυτής άκμήν, άνεπτύχθη όμως άφ' Αιγύπτου έγκαταστημένοι Χιοι εινε οι πλουσιώτεροι των Έλλήνων. Καίτοι δέ εκπατρισθέντες από του 1822, οι Χιοι εξακολούθησαν πάντοτε νά εινε οι

Η ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΜΙΤΥΛΗΝΗΣ

Η ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ. — Κατά διαταγήν του στολάρχου κ. Κουντουριώτου ο ύποπλοίαρχος κ. Μελάς άποβίβασεις διατάξας τον Διοικητή Έκκεμ Βήνη και τάς άλλας δέχας νά τον άκολουθήσουν.

ΕΝ ΟΨΕΙ ΛΕΙΣΒΟΥ. — Τό πρωί της 8 Νοεμβρίου ο Έλληνικός στόλος ένεφανίσθη από της Μιτυλήνης.

ένθερμότεροι πατριώται και οι τρέφοντες την μεγαλειότεραν στοργήν και αγάπην προς την ιδιαίτεραν των πατρίδα, εις της οποίας την αναγέννησιν συντέλεσαν, ύπάρχει δέ έλπις ότι και τώρα θα συντελέσουν εις την οικονομικήν αυτής άκμήν και εημερίαν. Εις την πρωτεύουσιν της Χίου λειτουργούν σήμεραν 99 σχολεία άρρένων και τρία θηλέων. Τό Γυμνάσιον περιλαμβάνει και έμπορικόν τμήμα. Εις τά σχολεία ταύτα φοιτούν μαθηταί περί τους 1300 και μαθήτρια περί τας 800. Καθ' όλην την νήσον λειτουργούν 99 σχολεία δημοτικά, 99 θηλέων και 31 θηλέων, εις τά οποια φοιτούν περί τους 4500 μαθηταί, 1600 μαθήτρια μέ διδασκάλους 82 και διδασκαλίσας 34. Τίς δαπανά ύπέρ των σχολείων και των φιλανθρωπικών και φιλεκατεδυτικών ιδρυμάτων; Τίς άλλος από τους φιλοπατριώτας Χίους του έξωτερικού, οι ζώντες μέ τάς εισφοράς των, οι τεθνεώτες μέ τά κληροδοτήματά των.

Η ΑΠΟΒΑΣΙΣ. — Οι Έλληνες ηρωικωαγαλόντες κατέκλυσαν την άποβάσαν, όπου είχε προσκείσει ή άτμάματος του «Αβέρωφ», και ή ήμέρα εκείνη της 8 Νοεμβρίου κατέλαβε την έπαυτοίαν θέσιν εις τάς σελίδας της ώραίας του Αιγαίου νήσου.

Η ΔΟΣΟΛΟΓΙΑ. — Ο στρατός μας άποβίβασεις παρετάγη κατά μήκος της άγοράς εις την Μιτυλήνην, όπου έπληθη δειρόλογια επί τη λυτρώσει της νήσου.

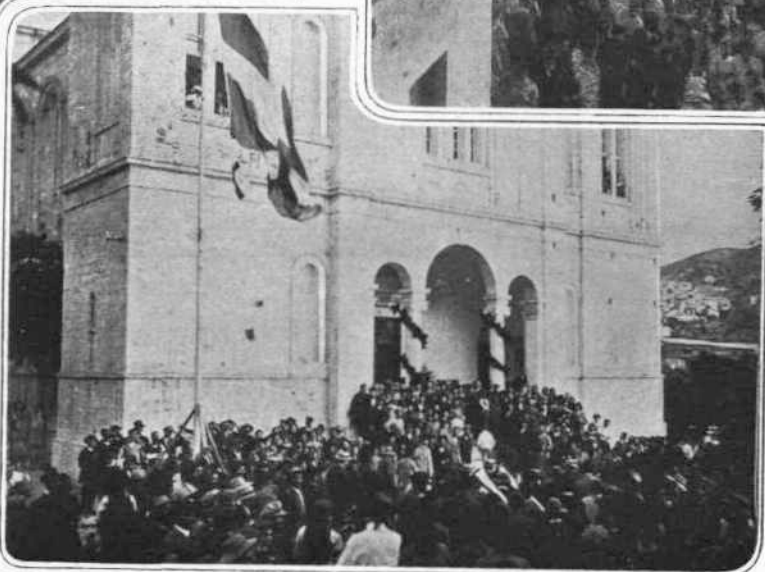

Η ΦΡΕΝΙΤΙΣ. — Η πόλις εσημαιοστολήθη και πανδαμίων αληθινόν έπηκολούθησεν.

Η ΦΥΓΗ ΤΩΝ ΓΕΡΑΤΩΝ. — Αι όρδαί έπεβίβασθησαν εις κάβια, τά οποια έφρημούλησαν ή «Γιορίδα» ένα μικρόν άτμόκλιον.

λόν Κατελούζον έξειδίωξεν εκειθεν τό 1462 Μωάμεθ ο Β'. Μετά δύο έτη οι Λέσβιοι έπανεστάτησαν εναντίον της Τουρκικής κυριαρχίας, χωρίς όμως ν' άπαιλαγωσιν αυτής. Ματαία επίσης απέβη και ή συμμετοχή των κατά την επανάστασιν του 1821. Η ώραία νήσος έμεινε υπό την Τουρκικήν δεσποτείαν. Η Μιτυλήνη, νήσος πλουσία, έχει έμποριον άξιματόν.

ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΗΜΕΡΑ. — Πριν άκόμη φηγουν αι όρδαί, οι επαναστάται εισήλθον εις την πόλιν και όλος ο κόσμος συνέστρεφον εις την Μητρόκολιν, όπου άνεπέμφθησαν εσχαριστία εις τον Θεόν επί τη άπολυτρώσει των.

κυριαρχίαν του Αιγαίου. Έκ των 25 νήσων του ανατολικού άρχιπελάγους ούδεμία εύρίσκειται υπό την δουλειαν των Τούρκων.

Η Χιος δέν άμιλλάται βεβαίως σήμεραν διά τό πλούτη και τον πληθυσμόν μέ την Μιτυλήνην, άλλ' εινε έν τούτοις ή δεύτερα νήσος του άρχιπελάγους, ύπάρχουν δέ αι μεγαλειότερα πιθανότητες, ότι, λίαν ταχέως, ελευθέρα τώρα, θ' αναπτυχθί και θ' άκμάσθ, διότι ή σημερινή της κατάστασις άποτελεί παράδειγμα όχι σνήθες εις την Ιστορίαν.

Η Χιος πριν της φοβεράς καταστροφής του 1822 είχε 120,000 κατοίκων περίπου. Μετά την τρομεράν σαγήνην εινε γνωστόν ότι, έμειναν εις την νήσον δύο χιλιάδες μόνον! Είκοσι πέντε χιλιάδες εσφάγησαν, 47,000 έπωλήθησαν ως δούλοι και οι λοι-

Η ΕΠΙΒΙΒΑΣΙΣ. — Σημαιοστολίστας ή πόλις Βαθύ επανηγύριζε την εκδίωξιν του Τούρκικου στρατού.

ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ ΚΑΙ ΑΠ' ΟΛΑ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ.— Απευθύνουμεν ἅπασι ἐν τῷ πνεύματι ἀγαπᾶσαι τοὺς ἀδελφούς...

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚῃ.— Οἱ ἐν Ἀμερικῇ συνδρομοὶ μᾶλλον ἐπιθυμοῦν νὰ ἀναγκασθῶν τὸν παρακαλοῦν...

Η ΔΙΑΦΟΡΑ

Οἱ Τούρκοι λαχλαχτοῦν, σφάζουν γυναικόπαιδα, ὑποβάλλουν εἰς μαρτυρία γέροντας...

ΜΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ ΤΗΣ ΧΙΟΥ

τὴν βαρβαρότητα. Ὅταν μετὰ μερικά χρόνια ὑπὸ τὴν Ἑλληνικὴν διαίχθησιν...

Ο ΑΘΩΑΘΩΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΩΣΑΚΙΜ Ο Γ'

Ἐγεννήθη ἐν Βασελευσίῳ τοῦ Βοσπόρου, τὴν 18 Ἰανουαρίου 1834, ἐκ γονέων Δημητρίου Δεβεντζί...

κότητας θὰ τὰς ρυπάνω μετὰ χυλῖδας μπαρουτιοῦ, ἀναμειγμένας μετὰ τὴν αἰχμὴν τῆς σπάθης...

ΑΡΙΣΤΟΤΕΧΝΗΣ

Ἡ πρωτεύουσα ἀπέκτυπεν ἕνα ἀληθινὸν ἔργον...

Η ΕΝ ΧΙΩΙ ΣΥΝΟΙΚΙΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

[Φωτ. Κεντάνο]

ΑΙ ΔΑΠΑΝΑΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἐν εἰδικῶν Ἀγγλικῶν περιοδικῶν δὲ «Οἰκονομολόγος» τοῦ Λονδίνου...

Η ΜΑΥΡΗ ΨΥΧΗ

Ὅλη ἡ μαυρίλα τῆς Τουρκικῆς φυγῆς εἶνε χυμένη εἰς τὸ πόνημον, τὸ ἔσπασεν...

Ἐθέλω πρὶν φύγω γιὰ τὸν πόλεμον, νὰ πῶ σὲ σένα ὅ,τι θὰ κάνω: Σὲ καθὲς σπιθαμῇ γῆς...

ΝΙΚ. ΡΙΤΣΟΣ

Εἶχε καὶ τὸ Ναυτικὸν δάφνας εἰς νεύους. Ὁ ἀνθυπολοίαρχος Νικόλαος Ρίτσος...

στήριον ἀριστοτεχνικόν, ἕνα τέλειον Ἀτελιέ-Ἀρτιστίκ, τοῦ ὅποιου ἡ τέχνη πολὺ γρήγορα...

Ἀληθὲς ἡ τέχνη τοῦ καλλιτέχνου κ. Δ. Ζιγκιλάκη, εἰς Ἑβρώπην...

Η ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΙΑ

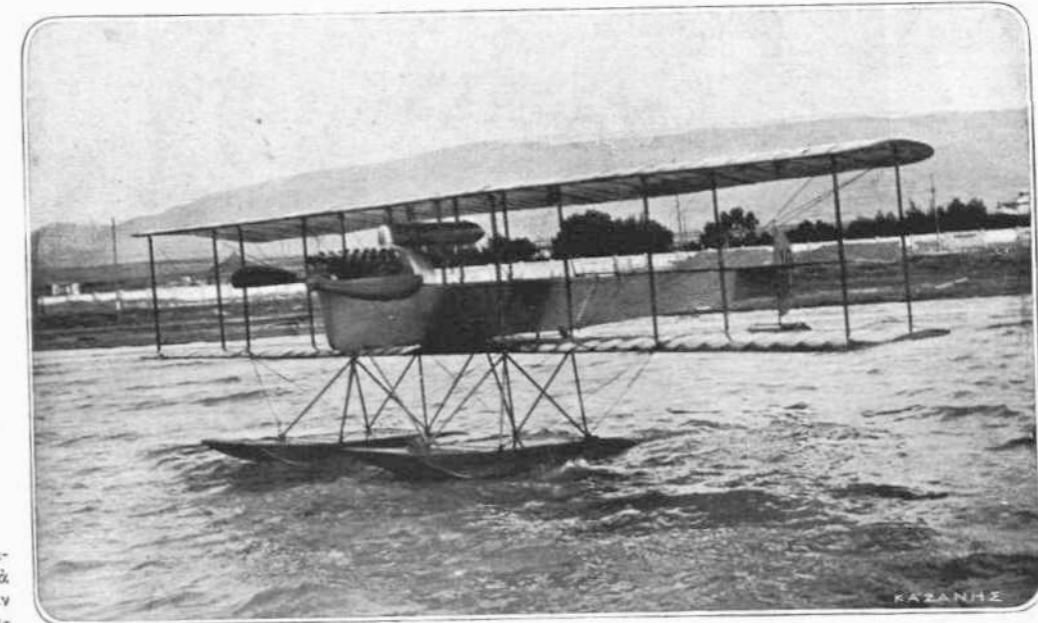
Ἡ ἱστορία τοῦ πολέμου ἦ' ἀφιέρωσιν ἰδιαίτερας σελίδας καὶ εἰς τὴν ἐπιμελητέαν...

ΑΔΑΜ ΔΟΥΚΑΣ

Υπολοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ, υἱὸς ὑποστράτηγου καὶ ἑγγονὸς τοῦ πρώτου Ὑπουργοῦ...

στρατεύματος ἀνάγκης. Καθ' ὅλας τὰς προσέλασεις καὶ τὰς μάχας αὐτοῦ...

ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΜΑΣ.— Μετὰ τὴν ἐξ 100,000 φρ. δωρεάν...

σπουδαίον σταθμὸν πρόδου διὰ τὴν Ἱατρικὴν Ἐπιστήμην ἐν Ἑλλάδι καὶ ἰδιαίτερος διὰ τὴν Γυναικολογίαν καὶ τὴν Μαιευτικὴν.

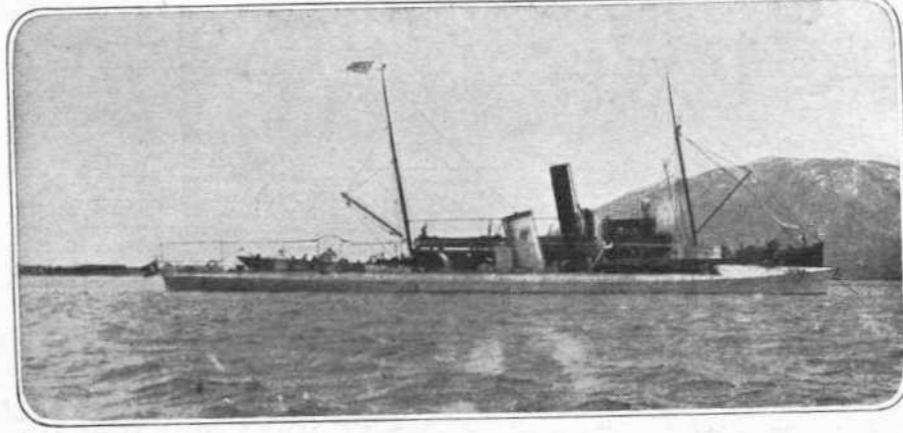
ΕΜΠΡΟΣ-ΜΑΡΣ!

Μετὰ αὐτὸν τὸν ὄρατον καὶ ἐπιχειροῦντα τίτλον δὲ γνωστὸς μουσικοθεατρικός...

σικόν ἔργον τοῦ Ἑλληνικοῦ συνθέτου εἶνε ἀντάξιον τῶν περιστάσεων, ἀποδίδει δὲ μετὰ τὴν ἐντονειότητα...

ΑΠΗ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ

Ἀπὸ τὸ Ρωστέθ τῆς Ρωσίας δὲ κ. Κ. Γ. Κωνσταντινίδης μᾶς γνωστοποιεῖ δι' ἐπιστολῆς...

Η «ΑΤΑΛΕΙΑ».— Μέσα εἰς τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον, ὅταν εἰσεπλέουσαν αἱ κανονιοφόροι...

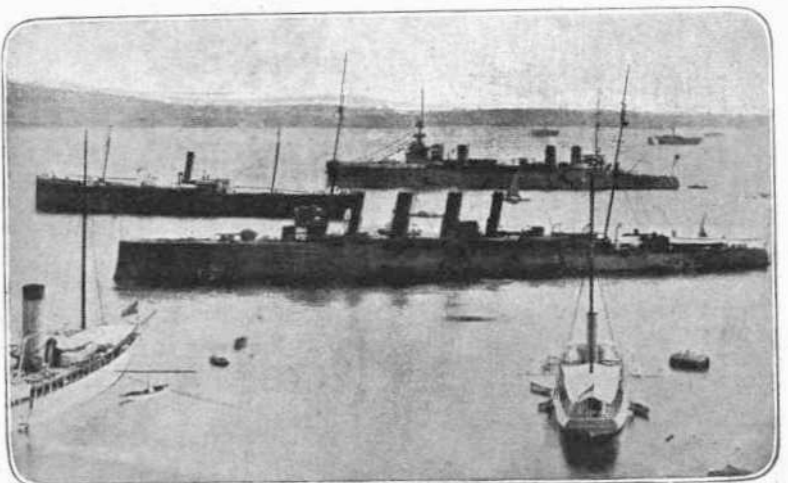
τῶν ἄλλων λεπτομερειῶν ὅτι, μόλις ἔπαυε μία μάχη, δὲ Ἑλλήνων στρατιωτῶν...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΡΓΥΡΙΟΥ

Ὁ πρό τινας χρόνου ἐπαθὼν θάνατος τοῦ ἱατροῦ Παναγιώτου Ἀργυρίου...

ΚΛΙΝΙΚΗ ΠΡΩΝΗ Κ. ΛΟΥΡΟΥ

Ἡ Γυναικολογικὴ Κλινικὴ πρῶνΗ Κ. Λούρου ἐν Ἀθήναις εἶνε ἀπὸ τὰ ἱερῶματα...

ΣΠΑΝΙΟΝ ΘΕΑΜΑ.— Αἱ μεγάλαι Δυνάμεις φορηθεῖσαι σφραγᾶς ἐν Κων/πόλει...

ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΕΙΣ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

[Συνέχεια από τὸ προηγούμενον τεύχος]

Ὁ Κάτσο, ὁ πολυπράγμων, εὗρηκε μίαν μεγάλην Γερμανίαν, καὶ ὁ Φερδινάνδος εὗρηκε μίαν μικρὰν Βουλγαρίαν καὶ τὴν μεγαλώνει. Μέσα του ἔχει δύο αἵματα τῶν Βουρβονιδῶν καὶ τῶν Γκότα. Εἶναι μόλις 50 ἐτῶν καὶ φαίνεται 60, ἀπὸ τὴν υπερβολικὴν ἐργασίαν. Δὲν κοιμᾶται διὰ τὰ ἐργασθῆ καὶ τρώγων, κοιμώμενος, περιπατῶν, ἐργαζόμενος, ἓνα ὄνειρον ἔχει: Μεγάλην τὴν Βουλγαρίαν.

Καὶ ζαμαρώνει διὰ τὸ σημερινὸν ἔργον του. Κάποτε ὁ ἐν Σοφίᾳ Πρόεδρος τῆς Αὐστρίας κ. Μύλλερ, ἡδὴ Διευθυντὴς τῶν Ἀνατολικῶν Ὑποθέσεων ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐξήρε τὰς προόδους τῆς Βουλγαρίας καὶ τὸ ἔργον τοῦ Τσαροῦ.

— Βλέπετε λοιπὸν πῶς τὴν ἔκαμα τὴν Βουλγαρίαν, κύριε Πρεσβευτά; Τί ἦτο πρὸ δέκα ἐτῶν; Φαντασθῆτε ἐάν εἶχα εἰς τὰ χέρια μου τὴν Ἑλλάδα, μὲ τὸν ἔξυπνον λαόν της!

Ἄγαθὰ ὑπερβολικὰ τὴν Ἑλλάδα. Μέχρι πρὸ τίνος ὅλη ἡ ἰδιαιτέρα ἰπηρεσία του ἀπηρετίζετο ἀπὸ Ἑλλήνας. Σήμερον ἀκόμη ὁ κοινὸς τοῦ ἀνακτόρου Εὐξείνογραδ εἶναι Ἑλληνας. Ὁμιλεῖ καὶ γράφει ἀπαισίστως τὰ Ἑλληνικά, ὅπως ἐπίσης καὶ ἡ Βασίλισσα Ἐλεονώρα, ἡ ὁποία ἐξήτησε βιβλία διὰ τὰ μάθη τὴν γλῶσσάν μας ἀπὸ τὸν ἐν Βάρνης Πρόξενον κ. Σουΐδαν. Ἀλλὰ καὶ ὁ Διάδοχος Βόρις ὀμιλεῖ καὶ γράφει τὰ Ἑλληνικά ἀπαισίστως.

Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι εὗρηκε καὶ ζῆμην καλὴν. Εὗρηκε λαὸν ὄχι ἔξυπνον καὶ ἐπιτόλαιον, ἀλλὰ πρακτικόν, ὄχι πολυπραγμονοῦντα καὶ ἀξιοῦντα νὰ συγκυβερνᾷ μετὰ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ νὰ διορθῶν τὸ κείμενον τῆς πρὸς τὰς Δυνάμεις νότας, καὶ τὰ σχέδια τοῦ Ἐπιτελείου, καὶ τὰς κινήσεις τοῦ Στόλου, ἀλλὰ λαὸν περὶπαρῶντα, λαὸν κινούμενον καὶ ἐργαζόμενον ἐν θαυμαστῇ ἁρμονίᾳ, μὲ ἀκριβεῖαν μηχανῆς.

Κάποτε ἔτυχε ἀκροάσεως παρὰ τῷ Φερδινάνδῳ ὁ ἄλλοτε ἐν Σοφίᾳ Διπλωματικὸς Ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος κ. Ζαλοκώστας. Εἶδε τὸν Ἡγεμόνα περιχαρῆ καὶ ἄκτινοβολοῦντα ἀπὸ κάποιαν συγκίνησιν μαζῆ.

— Ἐγὼ εὐχάριστα νέα σήμερον τῷ εἶπεν ὁ Φερδινάνδος. Ἐλάβομεν μίαν ἔκθεσιν τοῦ ἐν Παρισίοις Πρεσβευτοῦ μας, ἀναφέροντος ὅτι, εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἔκει εὐρέθη πολὺτιμον ἔγγραφο. Εἶναι μία ἔκθεσις τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀντιπροσώπου τοῦ Βασιλέως Φραγκίσκου Α', ἐν ἧ ἀναφέρει πρὸς τὸν Βασιλέα του ὅτι, γενομένης ἀνασκαφῆς εἰς τὰ ὑπόγεια τοῦ τεμένους τῆς Ἁγίας Εἰρήνης ἀνεκαλύφθησαν οἱ τάφοι σειρᾶς Βασιλέων τοῦ Βυζαντίου. Καὶ προσθέτει ὁ Πρεσβευτὴς ὅτι, ἐπέτυχεν τὴν ἔκδοσιν Σουλτανικοῦ φιομανίου διατάσσοντος νὰ καταχωρηθῶν ἐπιμελῶς οἱ τάφοι αὗτοι, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἀνακαλυφθῶν ποτέ. Φαντασθῆτε, προσέθηκεν ὁ Φερδινάνδος, τὴν

Ἡ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ.—Ἐχουν μεγαλοπρεπῆ καὶ ἐπιβάλλουσαν τὴν παράστασιν τοῦ Κράτους. Τὰ δημόσια κτίρια τῶν εἰναι ἐπιβλητικώτατα. Ἀκόμη καὶ οἱ φάροι τῶν καὶ οἱ φανοὶ τῶν λιμένων τῶν, ὅπως αὐτὸς τῆς Βάρνης, εἶναι κομφοὶ καὶ μεγαλοπρεπεῖς.

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ ΤΟΥ ΦΕΡΔΙΝΑΝΔΟΥ.—Εἰς τὴν Βουλγαρίαν κυκλοφοροῦν τὰ δελτία αὐτά, παριστῶντα τὸν Τσαροῦ Φερδινάνδον μὲ στολὴν Βυζαντινοῦ Αὐτοκράτορος ἐπάνω εἰς τὸν θρόνον... Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου!

χαρὰν τοῦ Χριστιανοῦ ἐκείνου Βασιλέως, ὁ ὁποῖος, εἰσερχόμενος εἰς Κωνσταντινούπολιν, θὰ ἀποκαλύψῃ μὲ τὸ χεῖρι του τοὺς τάφους αὐτοῦ, ἀλλὰ φαντασθῆτε ἀκόμη ἂν ἡ Θεὰ Πρόνοια ἐπεφύλασεν αὐτὴν τὴν τιμὴν εἰς ἐμὲ!

Καὶ μοῦ παρίστανε ὁ ἀφηγηθεὶς ταῦτα εἰς ἐμὲ τιτλοῦχος, ὅτι, ὁ Φερδινάνδος ἐχειρονομεῖ καὶ ἦτο τόσον συγκεινημένος, ὥστε ἐφαίνετο ὅσιν ἐμπνευσμένος ἀπὸ κάποιαν ὑπερφυσικὴν πνοήν.

Ἐπάνω εἰς τὸν Σαῦτ-Τεπέ, μέσα εἰς μίαν συστάδα δένδρων, ἓνα εἶδος καφενεῖου μὲ ἐπιγραφὴν: Οἶκος τοῦ Λαοῦ. Εἶναι τὸ τέμενος τῶν Σοσιαλιστῶν. Τί κρῖμα! Ὅλη ἡ Βουλγαρία διαβιβρώσκειται ἀπὸ τὸν σάρακα τοῦ Ἀναρχισμοῦ. Βλέπετε εἰς τοὺς δρόμους, εἰς τὰ καφενεῖα, εἰς ὅλα τὰ κέντρα, ἀνθρώπους μὲ ἀγρίαν μορφὴν, μὲ γένεια καὶ μαλλιά μεγάλα, μὲ ρεμπουμπλικες μεγάλες καὶ κόκκινον λαίμοδετην, παιδιὰ τῶν Λυκείων, κορίτσια μὲ κόκκινον λαίμοδετην ἐπίσης, καὶ νομίζετε ὅτι εἶναι φιλόλογοι, λόγιοι, ποιηταὶ, μαλλιαροὶ. Τίποτε: εἶναι σοσιαλισταί. Ὁ σάραξ αὐτὸς ἔχει εἰσδύσει παντοῦ. Εἰς τὰ σχολεῖα οἱ διδάσκαλοι καὶ οἱ καθηγηταὶ κατὰ τὰ δύο τρίτα εἶναι σοσιαλισταί.

Καὶ ὅμως, ἂν ἐπισκεφθῆτε τὰ σχολεῖα τῶν, θὰ θαυμάσητε. Ἡ ἐκπαίδευσις εἶναι ὑποχρεωτικὴ. Ἀλλὰ δὲν τὸ λέγει ἀπλῶς τὸ Σύνταγμα τὸ ἐφαρμόζουν. Αἱ συλλογαὶ τῆς Πραγματογνωσίας εἶναι τέλεια πράγματα. Τὰ κτίρια πρώτης γραμμῆς. Οἱ ὄροι τῆς ὑγιεινῆς μετρήσει κερταίας. Κλασσικὸν σπουδῶν σχολεῖα ἐλάττωτα. Ἀφθονοῦν τὰ Πρακτικά. Καὶ οἱ ἀπόφοιτοι αὐτῶν εἶναι κατηχησμένοι ὅσιν τοὺς διδάτορας μας. Τὰς χημικὰς ἐξισώσεις, τὰ δυνάμια τοῦ Νεύτωνος, τοὺς λογαρίθμους καὶ τοκαριθμούς, τὴν καταστιχογραφίαν, τὰ διπλογραφικά, τὴν ἐμπορικὴν γεωγραφίαν, τὴν τυροκομίαν, ἐλαιουργίαν, ὅλα αὐτὰ τὰ παίζουν εἰς τὰ δάκτυλα. Ὅτι νέον, θὰ εἰσαχθῆ ἀμέσως εἰς τὰ σχολεῖα. Ἡμεῖς ἐκεῖ ποῦ ἔκαμα σχεδὸν ἀπεργίαν οἱ διδάσκαλοι διότι καὶ ἀφέτος ἀφέθη πρὸς διδασκαλίαν ἡ ἰδία Χημεία, ἡ ὁποία ἦτο ἐν χρῆσει πρὸ τριῶν ἐτῶν, ἐνῶ ἀπὸ τότε νέα πράγματα ἔφερον εἰς φῶς ἡ Ἐπιστήμη αὐτή.

Ἀρχετοὶ οἱ Ἕλληνας μὲ ἀμαίον τὸ φρόνημα, ἀλλ' ὄχι ὅπως ἄλλοτε πολλοί. Πρὸ τοῦ διωγμοῦ ἡ Φιλιππούπολις ἦτο Ἑλληνικὴ. Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἠκούετο μόνον ἡ Ἑλληνικὴ. Τώρα...

Ἐγνώρισα τοὺς πρώτους ἀπὸ τοὺς ἰδικούς μας: Τὸν ἐμπνευσμένον πνευματικὸν ἀρχηγόν, τὸν ἀρχιμανδρίτην κ. Φώτιον, ἀρχιερατικὸν Ἐπίτροπον, κληρικὸν εὐφυῆς μορφώσεως καὶ ἀκόμη εὐρύτερας ἀντιλήψεως, ἀκαταπόνητον δὲ εἰς τὸ ἔργον του, διὰ τὴν γνωριμίαν τοῦ ὁποῖου, τὸ ὁμολογῶ, σεμνύομαι, τὸν κ. Ν. Σουΐδαν, τὸν σεμνόν τῆς Ἑλλάδος πρόξενον, τὸν ἐγλυκτοαδικώτατον καὶ κυριολεκτικῶς εἰς τὸ ἦθος τῆς ἀποστολῆς του, τὸν κ. Σ. Ἀντωνιάδην, τὸν ἐμβριθῆ ἐπιστήμονα, ἰατρόν, Πρόεδρον τῆς ἐκεῖ ὁμογενεῖς κοινότητος, τὸν κ. Γρ. Καραγιαννίδην, τὸν μεγάλον ἐργαστασιαρχὴν, τὸν κ. Δ. Μάρρον, δικηγόρον καὶ ἀναπληρωτὴν τοῦ προξένου μας, τοὺς ἐπίσης διακεκριμένους δικηγόρους κ.κ. Γ. Κύρου καὶ Δ. Βαρουσιάνην, τὸν κ. Ι. Σεκιουρόγλου, τὸν ῥέκτην διευθυντὴν τῶν μεγάλων καπνεργαστασίων Γεωργιάδου καὶ τὸν συμπαθέστατον μεγάλεμπορον κ. Θ. Κοτσόπουλον. [Ἐπεταί συνέχεια]

Ἡ ΣΥΓΚΟΜΙΔΗ ΤΩΝ ΡΟΔΩΝ.—Ὅταν ἔλθῃ ἡ ἐποχὴ τῆς συγκομιδῆς μαζεύονται οἱ χωρικοὶ μέσα εἰς τοὺς ἀτέμνομας ῥοδόνας καὶ πρὶν ἀρχίσουν νὰ μαζεύουν στήνουν τὸν χορὸν.